

در پیان تفویض سلطنت ۹۰ آن محمد شاه از اشرف میگردد که نادری مان

اجزای مت فقین با برفع محاکم از فرقان خلاص فاتح فتح در دادیں در اطراف هشراون و
جنب و صبل رسیده اون بند کاهن
ارقا و اجناد و ایجاد و ایجاد و سخا و اسخاد و نقوت داده گرمت از سخون
جنسن کردن شکریان ذیر کردن بزرگانی جازدی
کرامت و خطای زباب عطا برداشت و هر کیم از صنم طباع طیبه بعطیه و فوخت غلایع
سرپوش یک کرد که این روزه از نیزه بسته بود
گرمت کرم ساخته با کرام لوای ماهی مرمت رایت اخبار شاز از سک سماک ملک
سنت و سه کن خبتو که زفع سکها فسوها و مصلع مکارم زنگار و زنگ کرد و دست
برداشته بدهد بسی رایت کرد
از مرایای قسلوب زدو دکه این لا این عکس عامل الغیر علیهم سلحنج حجاج قلوب المعاد
من نیز نیکم عن علیکم از این اغام کرد اینجا که بجهت کریمه داده اینی
والویه بلوی ایدی المعاندین مجذوبان این بیان هم محل درجات حما علوا المزید امر بیل فیلم
دانجام کاشت بر جیده دل رساند
موقع و هر نوع جواز گرمت گشت و هر چند چند چندان کران باز فلا پر فرار بر اطراف
من خانه شاهزاده کرد که این داده
بود که مستخفنی از اطراف دیگر بودند سکین تغفیلات شاهانه بعید و قریب و بومی و غربی
میگردید
اما افرا دا از شوارف گرمت مت عذر بخاییت مستغرب ببعد و بسته بازین
قردا زدا غرفه ای شراب شراب تندخانه غریب شیرینی سرما
عین عنایت عذاب السفر قطعه من استفاده در کام جان اشکیان متغیر ساخته بیرون میگردید
سفر نهادیت از هم فوشهای جهان
مستغرق مغایت کرد و هنایی زجود برو و حیو و جنو و لازم و دوست القلوب بهذه الحركة
اخام دعطا علا خود کردند شکرها ساکن شدند این گرمت
در گفت النقوس تیگ کاله کله و سرت البشري و سرت و دارات لنعمی و درت القصه
دانام شدند این ریخت درایت کرد بیارت و سه داده و کردیدند اینها در پسیده
لایی نتیجات و جواهر تجیات بدرهای مشحون بدترهای تم والقاطی لم قنطرة من الذهاب
نیمه کرده شده دیگر کارهای پرسته داده
ولفظته که در ضور و بمار و نق بازار درست عزیزی او درست می گشست و احمد سعکی
نقره روشن دشت روان
انفس شکلا و صوره و اوصاف هاشسته من هنفاته فان گفت بینار قصد صدق سهمه فان قلت
آنقدر دیگر دست داشت و این این

در تقویض سلطنت هند مجھ شاه او نظر موکب نادری بان

بخوبی بعض سعادت مطلع و لم الطبع على الذهب مثله والاضرب اضلاع سرات محمول فیلان کوتپان
 سندھ است بخواسته ای دست محبت آمده کشیده و آن پرلا مند در فرب نزد ائمہ طرازان باید دستهای او
 و آفیلان پریل آوان کشتہ در شنین حسینی فی ماشه بعد الالف در در فرنگیه هضرتم ماہ صفر باست
 ذوق ضغروبل و بلونج و طاز روی ابطر موکب نصرت اضرت طاز فیروزی اثر قرن نیوج و خطا
 بجانب ایران خطا و همادی محظوظ طما د مرطایا می خبست ب طیطا امتنطا یافت رحل و تفق
 سایر و والیانیه موافر و الیمن منظمه و لسعود محاصره والغرمساره و لطف محادره و
 بقیاد دست کبری ائمہ طرازان ایاد او و سعادت پاراد و فرب همزاد و المجز نهایه او و
 الاقبال محاوره والا نشسته شاکره و السد ناصره و ممنا شیر بام الصیار شعیرین فتوح بحث
 اقبال هم زاد و نیز بخت کرد و خدا تعالی پاراد رشم و فران نو را بخواست
 بخشاده ضراف موکب چنان کشا بجمع فیوح از کنار بحر قمیح الى منتهیهای دم در و
 خی اذ ابلغ مغرب لشی مرفوم کشته طنطنه این اخبار در فرق قصوره قیاصره قصور و درود
 کشک سورک سوره را فکنه بعضی از رو دخانیای خیاب اک با طراب قت ددم چایون از
 سلاطین عمر شکستا
 انتظام موضع بالکان د و دسته کفت زمان رقص کنان روانی میکرد جبریتیه عبور و پری
 که حوصله جبارت حسرطات آن جبریت را برخی تافت که موکب ساجمات را بساجمات
 تبدیل و رعنی بغارب آن غوب آب و مرد و دخاک طالب هوا و طلوب آتش سمند خصلت
 ما همی طبیعت مکری طلوعی شبیان ما همیست مستقی مراج آب بستر موقق اندام خشک پیکر
 صاف هشتبه رویش سیرت کشکول شکل کاسه چوبین هیا رت هوا خواهی ایل سکندر
 فعل ای سعمل که تاخو در اشناخت سیاحت پیشیه ساخته از بد و ترکیب میکل متفا
 مثل مجرولات آبیزش عالم خاک نپرس و اخت بیوح و روانی که چنینه روانست و بید

نیز همچنان که در مقاله ای پیش از آنکه نظریه این دستگاه را تشریح کرد،^{۲۰} مذکور شد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1-1

و پایی که با شکم روان بست خشک مغز تر دهن صحراء مولد دریا مسکن عده بیم آن منحرک الحیم
باد بان بال غرب هم کشته کردند لیکن موسم شباره شرکان و شرکان تو س غربیت تحمل قدر
و باران فصل فضیل اه طلب کشت ازشدت نه طال شد رحال وصل و تر حال دران جل حال حوال
بریدن باران باریمه کدوون بست کل سیاه فرو زینه
و من محل تقدیم فطر سواحی طلی قطعه سواحی بر شواخی شوخ جولان بقسر را فت آنل من لمبار
دکیع کشنده هنره ن آمد و نه کشند کار آچه هیجان دهن ز هزار آسان شنیره
مارفه افتاد و دیمه قدرها و در مد پیش نجح ماه که زمان شدت پیور طغیان بنت بجور بود فیاضی رو
آن پس روان شد و باد بیانقدر خود کرمان خاستان دریا بیانه و
وقیا فی و قیاح مغوره اه طواید پر فته کوکب مسعود را بوسیله باران و سیل ز روی کو و در
زینه از زین باران خود و بینه همچه که تمام کریمه بشاری
ورود بخوار و دلگ واقع و چشم در ور با استطاعه بین جهان مکان مغرا و لیه بضم ال و امع شد
و آهسته بنت
صیحکان که دره خور شید فره پر و راز صدف سدف پیدا و آثار و صدف غنما اللیل
سبع چه و بر کرد باران شب

بیوید اگر دیدست که نهضت کشته چون بعرض سید که در نیمای شاه جهان آماده جواہری احتما
حسناً آساه است لشکر یان درآمده به هکام حبور نه کان الجبهه بحیا امر و الابنها فپویست که در
سنگر نهضت فتحاً صور اصحاب و رأییند چون حسد و چنین امر از چنان خدیو خجسته که و به که پنجه کو چراش
دریایی عطا ایش و دیچاپ کشود و هر است میانندی من الجهد و دنیا نخواست در لواز که است
که میخواسته بتواند ترازو دریا است چون پیش از این میتواند متنبیع عینیو و لشکر یان بسیاری از در ولای
بدیر یار بخیسته مضمون کل شئی برعالي اصله را پیرا یه صدق داده لطف من عشق الدّر ا
از روی عجز و عجزه افشار حسرت حبور گردند پس از چهل و زی باطیابت رایی ثاقب خمیر
هر اضایت صایب پهلوکت کشانی آن اصلاح مسیان هم است بر سینه و عده بغاۃ
لذ عذیز از اینان

رخچین لشکریان در جواهر سایه عزت نایم مهندوست از راه با مردم شاه برق و تک

انگلک اف اعنه پیوسن نالی بودند که با کمال خود را فی در کوهستان استهنت قلعه شدن خدا شو
 تختون من الجبال پیوتا فاریین و خلاست کنین هکارس اتست کون فیما همنا آمین و مقتول غور لغتمه
 بیکند راز کوپهای خانه نموده از شاهزاده
 کانوا فیها فا که بین عیودند و کان لهم فیها حسین حسین مکان مکن کن لین کن لین مسند مشید و هما
 بودند و ران راحت کناره دیدند آنها در طیان حصار حکم و مکانه سخن داشتند و همان را شدید و هما
 همید و بیع و بیع و بیع و بیع حیول و سمع طبول و حجر طبول و مجری سیل فی لشنا لمصیفنه
 کشتند و راه امای کشند و دیر کاده بیان دجایی شنیدند میلاد جایی کیشیدند و اینها که نکار و میلاد در پستانه بستانه
 الهمه و لمضیفت پس فوجی از دلیران فخر را وحه لفظه لقلم و قلم انکروه پرداخته ایشان را کامن هم
 در روانا دستیانه خبر روسی خبار نیش روی

شیخ رخچین خندر و مشقتو و رخمات خذلان منغم و ایام ندکی را بر شیان یو سخن مستمر و نیایا
 را ایس که بنا بر سیاست کرد و بدهد و دل زند و سخن و بسیاری ای پر کنواره تکلی از ندا،
 پر اکنده و برگنده کانهم حرا و قشتر و احجار و محل منقرسا ختند و لقادب جهم کتره غذاب منقرع از دین
 کرایانه ای ایست خشته و دیخ نوابی فرد رخت رخچین بمحکم کیانه ای ای دیگر صاف پر فراشه
 آدیب لفظه ای غمیچه رخچان و رخت ای صارح و همه دلان فاما الدین فی قلوبهم شاعر لغه رفعه
 از شاخه ای و نهان ناید و بین آریغ و از لغه ای خاطرا ایشاند هچل خیار سوار ناموران طایلهه ای طیا
 افغان نهاره همکن بزم ملازمت اطاعت ای ای من اهل سایه خوشیده صابت در آمدند

در بیان رخچین همکن سند و تادیب سرکشان آن

سرزین ای همکن کا نوا قوس ایمین

در مساح این حالات و مسایر این مقامات عرایض از سند رسید که عزت از ای عرض
 کویشتن خدی خنچی ایست خاردار خوت هراس و مذکو خاطر
 خدایار خان عباسی حاکم آنجا کل کرده و نهای خالش کلی نافرمانی و اعراض با را در و ده
 درخت هراس هراس خار خار برآ جنی الش بر ایشاند بعده از ورود بکمال تحقیق یافت
 که راستی آن بچ ایشی هستی خلاف و خلاف او بخلاف راست هست ای پر ایست قاریل
 بینه در مرغ نغاش ای ای ای ای

در بیان تخریز مالک سند

یمنع نشانه او کرم مرحله پیمایی و دری رجات فازی خان و اسماعیل خان ^{له ادای برده دارا} افی کشت
رخواشده ^{دینه خانه نام دیانتا}
بعد از آنکه لوای جهانکشا سیر در رجات و دری رجات نموده در مکث شکار پور فوراً شکار کرد و نشست
اندر کر رخایه را مقدمه بجهش غمیت ساخته بخدا یار خان فرمائی شعر بر و عدو و عجیب
نشیت ^{تبلیغ}
مخبر از متعصید و ترغیب اصدار یافته مقرر شد که بجاده هدایت کل سپر و بسوی طاعت
دل کش کرد و درین ^{بلکه کرد}
کل سیده باشدید آنست که بی اختراز هسته از ملازمت خاید و مخطوطی مخطوط خاطرناخته
به ملک کرد ^{بخط کرد}
باب سلام است پذندانه کلید سین سلام بروی خود کشا بدین تیغه که الفرار بیل سیچک الی
البوار و لقیول سیفیا بسان حدید بخان قرب الیک من حمل الورید فعال لینا بعد ویلک و ما
هلاک دستکشی سیر را نیز بان تیز ماند بکر قرم تو ^{تو} از کوچه تپس بایهی ماند از فرستاده خود و
اریدان اشق طلیک ان بجهی السیتا فهد الک ولی والا ولی لک فاوی و اواز فرط اعوت
هاده شکر دهم و شست کنم بیه تو ایکنیان بزرد ^{این جایی تو} خوبت و کرنیانی داری بر تو مک
آن شند باد حکیمانه را در گوش باد حسنه بیل چون قطره سحاب در سندان بی ازیافت دار
امثال مرد خیاب اختمار کرده از نمیشید که پهپایی متانی کشت و یک پیغورا

با چند تن زر و ساو عرصینه هر قدره الکذب من سیرالند مشعر بتفیید فقید نقمی در واند زیرا
فلک پیا و نموده و بلایه کر بیا بهانه های مخلول پیش آورده بدرع تدرع و بجمل تحمل
تشک جست اما خیل ^{شیخ} خیل او خبر نهند ام است فرزنا و احسب انسان تیکروا ان لقولوا
آمنا خدی بوسیمال زور و آن با تهاونهای پنهانی های خمیرش را یافته مواعظید عرقوبی از ایمان آوردم ^{رسان}
بسیع نسمع سمع نداشته پیغام دادند که مسطور ططفه این پودکه اولاد تو و یعنوان ارتقان چو
عرض لازم چو صرکاب کو هنرکار باشند و ایالت مند باز نبوقیز ماید و لکنی ارا کم تو ما
زیک من و یعنی نهاده جامی

۳۰۶

فرازگردن خدایار خان ش تعاقب لردن لشکر تاد او را

بتحملوں از زانجا که نظر معامله شناس کالائی کرو بهانه در آنها بناشد و شمع فروزانه از مشهده همپر و آ
برادران
 پر وانه پر و آئه بردا کشتن شکر اصدار یافت خدایار خان چون مخلعه خلعت و مصلحت
پر دایت
 مسدود یافته داشت که باین بیرنجات بسته سنجات از افق طالع شد فی غیبت
جبل اذیه کوب عاصی
 جمیع بیوت و عمارت اند آباد سدر البحاری و قزوین فی قزوین بهم العجب نخواون
 بیو تمهم باید بیهم پدم و احراق و اهالی راز بیسمی و ایماق اشاق داده دران دیار دیا
عاد ای خوارد بیست هزار کرده ای ایت زدن
 واز و شروع دنار آثار نکذاشت فاصیحه الایری الامساک تمهم و از دریا می سند گذاشت و
نکار زنگ ای نکار
 قلعه عمر سرکوت را که در وادی نخیزدی نزع واقع هست و صعب قلاع و مواضع پیام
بایان زنگ ای زراعت بید
 اطرافش اقصی من البری یعنی خفاش بیان زنگ ای زراعت میباشد
بایان زنگ ای زراعت بید
 پور کار پور و سستان را کار استه در ساحل آن رو و بحر اشام وله الجوار المنشآت فی الجر
داده است کشته ای خلک در دیا
 کالا علام را کب بگرکش غوجه منج چیوش خوش و سوچ عسیج تر هوج رهوار زلوجه سبک سیر
شل کو پهان
 کران رکاب با دعنان آب نور و آتشخوار خاک مر ای طاعنی گشته کشته ای دریا چون صحر سر
 کذاشتند و موادی و جمل لکم من الفلك و الانعام مانزک بون لتسوی علی طهور علی طهور آورده
و دکر و رای خدا ای از بیشتری و دلیل ای ای خوارد نهاده ای داده
 شری سریع الجرجی جرجی را شعر له زه و طاووس و خطوه حامته و تدوخم باز و انقضاض عقاب
او داست نظر دکر طاووس دکام کبور و دوران آی طیران بازه فرد آمن در بیرون شل قلقا
 و قشوی ای خی و بحال نعماته و امباب سیر و انساب جباب و صوله ضرغام در مع
پیشگردیدن آن و ببرفت رفیع شریع و تند تیزی شیر دشیده شدن ای و دست شر رخان
 تعالی و خطوط فطامی و خدر غراب فحدل عنان و امباره مال و وقد خرام و انضیاع
ردیا و دیگر دشنه کشته شده عذر و عذر کردن کلاغ و نکره مسنه بدل و بچین فیض ای و بایزه منج چیز که داشت بقی
 شهاب و سیح ای خی شوال فتد فی ای خیل و ای ما ض برق فتحی عصر ای و احصاف پیچ و امیر ای
تداره و پیشگش شتر را یوار و دیدن ای خیل و مسند ای دن برق و بردی ای دن سر ای و سخت دزیدن ای و جنبیدن

داری پیرندن خدای ایرخان فیض‌اله والی و مخدوندن نادر او را

پر احمد و دره نوع و انجیاب سحاب با سوط سطوت کرم خیر پراخته پیکاره مشتی سی و سی هزار قلعه
ادی شدن اپر رجیت زیارتگاه سرت بیان راه است
 و قلعه و سرای صحیح را بیدرنک دیگ شبانه و نظری کرد و درین کام فهلاق صحیح صارع
دینه همار زیارتگاه شکانه
 بحوالی قلعه رسیدند خدای ایرخان فلما را وه عاضم استقبل او و تیمور از معارضت عارض خوش
چن و پیک ابری سیگر و میان ایوان باد جنگ کر پس پیشی روی خود
 مافت و مهیز رهبر کرب تند رخوش تندروش زده مجده کرد شنافت جمعی از بیمه تازان
 کردانه با و و چارک شسته پیش بخوبی جلاوت عنان و گریانش افروگرفته در قید بسیل مکمل ساده
 و تمام خزانه و خزانه او بدست آمده فراغات و حشر زانی که در ان هر زیر قلعه
آیین و عیال اولان کرد ریشیان در احوال زین مکنوز و مکنوم و مرکوز و مکنون ساخته بودند و طلاقی که در لقره ایان
 استاده مجنوہ و مجنون مخفی و مخزوں دشت بکارخانه دولت نادریه اتفاق ایافت و موالي
غایجان پیشیده ذیره شد
 و موالي موالي بسیان و خشنند خدای ایرخان اکرجه از هستی خود طبع پریدا مابداز بریده عقنه
غلان
 قا آنی نویدیان بجهتی شلیند ها ز دیوان حسن العفو عنده القدر فشور عشق عنان حاصل موافاصه
فرمان از اذی کردن
 با صفا دسدل یافته طوق عبودیت نیپور کردن کرد و میان مندکی را بالطوع غلطاق خلاص
 ورق مکنطی ساخته ورق فشور حکم این آن دیوار با اسم او حمله ای ایشام و قسام
غایی کریده زبان علیه سرت بخته مرکره خدای پیره شاه
 پذیرفت و ازین تسویه راحه قلب و از احمد تشویش او شده و ملغی جانش از زیان سماح یافح
لکت خودت با انت راحت بل و ملائمه داد
 بخش عنایت نشاره یاب و خلف او بعد از خلف و خلف خلیف به کاب طفره تهاب کردید
عدیشیں قسم خودی بار دام
 و در حقیقت ازین فرار و نصریت فرار نهیت جست و از اغلال ناست در سر و از
نیکت چاه و رنگ
 اغلال سریبدی و از عذاب سلاسل عذب سلاسل در کام ببره مندی دیده
ذیخرا نوکر

۳۰۸

و تئیم تغیر نهاد و محلی از وقایع شاه طهماسب رضاقلی میرزا و انفرض و صفویه

اقبال و حلقه هند کی شاه نکویش را بی کوشش کوشش کشیده صادر الامر خرقوس سماون

آگان از جانب پادشاه والاجا و هند تخته از شالی ارسال نفایس بر سر تئیم و تخته ارسال

در کاه پیغمبر شد و بود از خدمت حضرت شاه شاهی نیاز خیار فواکه یعنی خربزه که در آن

اوقات یعنی نوزده و از ملخ آورده بودند کیست هند که عبارت از و دیست شتر است

باد کسیری و برای سرکار پادشاه قریباً ۴ هزار شد و از وقایع صادره صادرات واقعه

که در آن وفات بسامع والارسیداین که چون شاه طهماسب دغدیت موکب همایون شاهی

شاهزاده رضاقلی میرزا خبر خبریت معامله نیکرد مرتع عرش در سبزه وار سبزه وار پامال

قهر و طایر قیالش در مرغار جهان چون هنوز زار کر قرار دام خادمه و هر کشته بناساز کاری.

بیرون و زکار زبره از دولت نا بره بره نیافت و کیا و نوجیزیات عباس میرزا

ولذت کیانی هش نیز راست داشت صورت تئیم مختار بافت از ظلم و عنانو وار مجده غشاء احی شد

و همایی نام و نشان صفویه به آشیان عتمایی مغرب و روز دوست آیشان کامس لذت

کردید و حسین خان غلچای هم که در ما ز ندران بامال و نشب روزی شب میرزا

از روی روز کار دیده برسیت و نسبت زندگی اپت بدیوار والوچ منصب و نسب و

اوراق حسب و حسب را چیست حسب احکم قضای اوقاف نقاپ و حنف طبق فنا بت

بزرگوار حسکردن چاپ

در بیان تغیر بجهات اوتادیب سرکشان آن زمین

در تعریف بزرگی نادر شاه و توجه به سبب قدرت بار

هنگام میکله ان اثر ابرآذاری و باران بهاری بسیط تر از و لتو و دشی چون جمال جمیل حنان
آن داد و مین شده داشتند امیدیا
 خوشی و خرمی در یافته فرات سوی زمین نیزه زیبائی سایر ساخت و ساخت شعبه
با کیمی کوه های
 شعب صفا و حافی و حنیا و حنافی و طیب و طراوت خاک و عرب و عربی عرضون و عرس
شکایت کرد و باشد
 فراز پر فروزان قرطه و قلاوه کوش و کرون کرد و لای متلاعی نضیجه و شلاح همیا کل لار و لای
کردند کردند
 آهار اینده او زنک و فخر خنیار رسالت پرور پادشاه پیغمبر و رحبت بر از نده تماج و نخت
دوست داشتند
 شمال خود جراح جراحات جمهور حامی خومه محیت خدیو خلط خیرت دلیل دماییم و با ذکای
خوبی خود را
 فزو و دکار استم و مین وان زال زواره زور زمان شماک سعاد سروری و ساخت
در یک شکایت
 شهر پای شهرستان شوکت و شهامت حمایت حمایت حمایت حمایت حمایت حمایت حمایت حمایت حمایت
شیرین
 طو و الطو و خلق الطبق عون العالم و عيون العيون و خوشت الغربا و غبیث العيون فلک
بلکن کردند
 فیض فرشته فطرت قدر قدر قضا قدرت کاسرت تایپ الکفراع لیث لیوث
شکایت
 للقاح ملا و الملوك ناصر النقوص الى الولاة هیریا هیریا بر المحبین و مین الیسا آعنی خسر و
شکایت
 کامکار از اقتراق عمالک سند و تاویں اشاره شد عمالک فراخت یافت در
نظر داد
 سینه دهم محرم شاهه ثالث خسین فی ماشه بعد الالف قاید غربیت بجانب ایران عنانتا
 و ماه سر عالم چون شنقه زرین آفتاب جهان تاب کشته از راه پوچستان بالایق مقصد ابطاط
با اینها
 لایق بی آیق پیغوه در ششم ماه صفر قند کار را مطرح شد رایات هر انور ساختند بنا برین که
بسیار لایق
 در سوانح از منه و سوالن آونه او زیبیه خبار و خوار زم بتارات بتارات خراسان اطالة
زمانها کندند که آدمان

دریان شنخیر خوار

مطابول و مطابولت کرده بودند پس سه خبری مینیزیر خوارست تایید و محنثات جمیعت نقش خوارم
نمایاد آزاد دست در داده
 و خیال اسب جیسون می بست بعد از ورود موکب فی الائچند هار عزم شنخیر آن و مملکت
 سلطنه جنبان هست خیر و محک نهیت آسان سیر کشت چون سبب سوچ سانحه برایهم
 خان بجانب شیر وان جلشی لازم نمی تو قفتح علیخان کوسه احمد لوی اشار و غصی خان بدالی حاکم
 راز کابست طاپ صبور و تبا ویب لکن ز آن ناحیه مامور ساخته فوجی کران بعیت
 آن دو خان فرستادند فندا و عجیب سلطوقی من و راه و عنوان ناری اتن پیش خانی واشارت
دست شنخیر است و قدر من از عت من آید و عنوان اتن سه بیک فلادرخود داده من
 رفت که نه کامه کیرو داریان گردند کرم نموده و بالمعمر صح قاسخ خلال اهل خنلال از دوده
 از دوده هشت داشتیان دو و بیک اور ند تامتعاقب نایپر سلطوات عالم سوز سلطانی پرق و قو
سد شد
 خمن آسار آنطا بیضه کرد و پس از راه هرات و با خوش باعیش مقانق برای شنخیر چشم من فق
شده فخر و شکوه
 عازم مرستان شدند و چون پیش از توجه کوکبه والا ولی بدخواز موقع فرمان غایط
 بخطاب صور سمع لفک باعیضا و وحینا کشته بدستیاری استادان صنیاع پر صنعت
دبار از لغتہ بترند و دوچه
 پیشیکان همارت کشتر صنعن من شرفه هستار و صد فرند کشتی کوهه مانند برای جمل خایرا
ست کردار از سرمه
 خوارزغم و چند شتی مخصوص برگوب خاص در ساحل ام و پر ترتیب و در سفن سفن این فن نهی
 ترکیب یافته بود و ایات سفاین چون سفاین ایات لشیان و لشیان علام فرشات بان مشان علام
تره شده است
 زنگین و تین هر قاری سجز خاری و هر غرائب طاووس پر نقش و نگاری تو پچانه و ذخایه
کشته کریمی
 را که غذای دشمن دوست بود جمل جهادات بحری و صنعت بزری از روی آب جیسون

رسیدن نادر شاه بحوالی بخارا و آمدان اهل بخارا اندسته پسپور

بسیط‌باشون روان ساخته دو درستی و غیرتیم جادی الادلی همای لوای ختاب پیکر ظل
وصول نیز نیز کر کی که بعمر بخارا بهت افکنده وزیری چون خود را در پیش ضرغام عزم و
طغی زدم شیر سکان کر کی دست و پا پسته و کر کی مرحول شرکسته و دندن با حکام حصار و فر
دکبی واکثر عظامی بخارا وارد خدمت خدیوجان را و اذانجا خارج چارچو خسروی
کیهان پوکشته جهشینی برآب آموی پسته و شکر صفو باشد تابع شهروزوالی و پهلوانی
بعفرم مجاز است از حسر عبور و خضرتش برگوب باد پای خاک پیای آب کردش تشنین سینک سا
برگسب میمیون التفصیلیه سفنه و سینک بدل ساخته مقتصضانی نالماعنی المار حملنا کم فی الحجه
با غلام خواص بر جواری نشسته ازان بجز آخر و تری لفک غیره و آخر لذت شد که کمی آنما
که حکمه تو سن حکم ای ابوالغیض خان فی ال بخارا بود و از احباب که دار و دستی بی دوار امعاجبت
در معاکبخت ولی حکیمانه بقانون اصبابت معاملت کرد و از جانب والی مذکور برای اینها
اعرف همانات و هاشاق ہوا میگدادت و مصافات و تمیید هماده دادت و هماده
در کاه مقال مقام تقسیل عنت شد و الا فایرشد و ازین موسمیت چون فایز
در کاه بادشاہی سرفت برآسمان افزاشت ابوالغیض خان رسیده با جمیع اشرف خوار
وروسای او بیوزری بخار بخارا که بخارا تصلب و ام میدا و ند بخار استکبار از بخار
دیانع بدر کرده در یک متزل شهر بیضیں تقسیل سده فلک حکام خصاص را مافت
و بعظامی خلایع طلایاف خنجر مرصع و افسر محل سرافراز واعیان مملکت بخارا نیز خوا

دستیخیریک را دخوازدم کوید

والبسته فاخره مخلع کشته از بخار الطاف خدیویل نوال صدافت دُریشل گال گردند
و ممالک خوبی را بکار آن ممالک بو داشتند و لایات محروم ساخته از توران
مستثنی و موضوع ذاتی و ملکیت سلطنت ما در آرامویه را که اکنون با بولقیش خان مفوض و معجز
نموده اند که نامش ابا فخر خطاب با دشنهای سر بلندی دادند که این ایالتی و ایالتی
ایالتی و چون بعضی از اهالی توران را توران غبار دیده و دل کشته راه طاعت نمی پرسید
خدمت نداشتند و با استناد ایشان و تشریف رسکشان بداند ایشان فوجی از جنگجویان وزرمه کشان
بانوی شیمان توپیں و امرای دشنهای سمت سمر قند واقعی بلاد ترکستان روان کردند
همکی طوایخت از پیر و بزرگ بر پای شریما ماس سر بر جهود ساجده سا و از شمول شمول حما
شامل و ناجود با جود لطف کامل فرا رفت و از
ذرا سیه شراب و طوفان او بگشته شراب مردانه بنت دادن دشنه بسیار
ستفاده و ایل شدند و هر یک که از شاه راه صداقت روی بر تماشتند خود را بعد
آفت منظر و در سیاست کاه اخذ خیر مقصد نمی توجه طغیان و قلت در یافتد و سبیت نهاد
تن از جوانان پیشان ای بخارا و سمر قند و ترکان تکش کش شکش کش کش و کاش کش که بطور
بیوانی در ده بیرونی داشتند و بسیاری از اینها بگشته اند و بگشته اند
جوانی خاک در کاسه سپهیان و بیشه و بیشه خلی فی در زاخن شیران خدیه میگردند
در سرمه طاره مطشدید الهمط سمت ربط یافته بجانب خراسان و ان کشته
دشنه قبیله دخوش خوب و بزرگ دادند همین میتوانند
و رسپان سخیخوار زم و نیزه معاونان وان که نهادند

الفنان
لقد استاد
بلطفه از
عذلان غیر
بروی

۳۱۷

سینمای
پرستی
سینمای
پرستی

دریان کر زیر یک خوارزم نه در و د رضاقی میرزا

ایلیارسان خان الی خوارزم و صفت آنکه در گرگر کر و ترو شر و ترو پر قوس قلب قاتی
بسته بر قواصی خراسان در آمده کوکب بخت از همچو اختر طالع را در افق اخلاق خان
یافت خسیر اجیر اما فنه او زیستی بقیه از نهاده که در کاخ خود باشد
خداستند جرات نموده رجوع کردند رسیده اند اینها اپهای
خراسان قدرت کرده درایام سیکه هند وستان مسیر کوکب خلافت صیغه روکارهای
بعزم منا همه فتنه اباب منصب جلالت کرده با آنکه شسیر در قم تاب نهاده
آن خسیر را نشاند کردند ستوی خدن بر دشمن نهایت آمدن خشکیان جمک شش زند
نیا در وکه بسیار دبا و در داشیان و آورده با ابطال بطال خویش تو سون بی باکی
جرات نکند باطلان
جو لاله بالاطل ساعتی لقصیده تاخت و بهوای کاوتازی بحیله التقریشة در تمام شیراز
چون زده باطل ساعتی است تابع دادند ریختند کردند
جالب التیسیم برو باه بازی بر تهران آرامکا لهیں شدم مقارن درود و در رضاقی میرزا
در مشهد نزدیک
میرزا زهرات یلغار نموده با جدیش حشیش عازم ملاقات آنفع خس کردید که این گفت
شکر مسابقه فردی
رسخان قد لا قیمت عصمار ایلیارسان خان چون اوضاع خیین و جیلی بخت از نزف
آه پس شجاعین دستیم کردند با دیگر
سقط خیین بد خیب من خیین قریان نین خیین و فرمودن غایی که این گفتة القدر و ن
رغلن در شکم خدارت بجهه از خیین نیار دکریه نادریسته
علی شیئی حماکبو از صیحت آمدن شاهزاده و خیست من لفظیته بالایا بکویان طریق مدت
چیزی از اگر کسب کرده اند را کوچک کوچک که فحوایی الذی خبث لایخ خالکدرا و از خلیه بحیله ایشان از طرا
را بیان کشت با اوزکیه کوچک که فحوایی الذی خبث لایخ خالکدرا و از خلیه بحیله ایشان از طرا
و با طرف ظاهر کساد و ریشا و لباس التقوی عاری بود عنان کوچک بسیمیل کریت تا فتح و شووا
پس جاییست خار و ریاب تقدی
شوم خیول خلیش و سه قدم از عکس لغفل عکس لغفل برای اثبات یافت بچع باور ناصل و هنرمند بیکو
چار پایان رسیده سواران
شاهزاده بیکمال بلایا ممال ف اممال ممال و محول و محال و نهایه و نهایه و نهایه
به بحث تقریبی بخت داد جائی سر بجا که دسته ذمیت که دلاست و جای ای هلاک شده

دریان شنخ پیش خوارزم کوید

و مخاشنی و مخاوف و مناعف و متعادف و مساحت و مساقط و مهابط و ماقطه اسپهی
 جانی بینه کرد چنانکه باشد پیش کرده شده نا عدای زبده دغدغه داشتم پیش
 ساخت و سخوار زم رفت چنگ که نکه نداشت فلماً مقطت فتشیبت فی کله الحال
 و لاتو ظلم اذام سجت فان اسلامه فی ساحل و بسیاری اذ اوزمکیه در اطراف از دم شیخ بر
 در فرد چون شنا میکند پس بدست چون سلامت در اس در ریاست این که نکم لیزدالذین کتب علیهم القتل
 و شنایان بتصویر عدم شنا بان کردیده مضمون لوکتم فی سو تکم لیزدالذین کتب علیهم القتل
 که بسیار داده بودند این
 سضای جمیع در باره ایشان جریان یافت حاولها قوم و من ذی الذی سخچ لیشان حاذرا من غایب
 بانداز که خود ایشان جسته هم است در کسی که نکم لیزدالذین کتب علیهم القتل از جای خود
 پیدمی ایوالا شیان من احتجه فی خیمه و لطفه و نایمه طهوران حركت را میپارس خان باعث
 خود آنکه بسیار کند پیش بینی کند این
 ننضت ایات جهان کشانشته و بجه لول داکنامعده من حتی شعث رسولاً فشوری مخبران
 حکمت خدا
 برویم خدا بنشده آنکه نستادم رسول فران
 توجیه موکب سعید و مشعیر و عده و صول قوم اول باس شدید و از نزیر قهر و مهره عمر نوش
 مار شقش و با تو لعد و تو عدا ناهیاه سهیل ماشکار او ماکعو ام قش بر قوش بر قش و بشق
 امزوره باد را و راست ایشان کرد و با گفوان نهست که نزد نشانه ایشان سخن
 مرقش کشت و مصحب الچی حامل امزو هبای فرعون ایه طعنی قفل پل لکای ای ان نز کی
 بجانب ای بلانع یافته اشارت رفت که اشکم نامله الا فاعی هر کاه او و خوارزمیان نهایا
 و دیگر یاد نداشتم
 همچو دایقار عقود و انتقام تقوه و حجود نمود باب طاعت کشاپند لیس لنه من بعد خصم
 بسی دایقی ماده عده ای سرکشی
 امتناد الا عکلو اعلی مکاناتکم ای عامل فسون تعلمون بتاسیدا یزدی شیخ تیز که بر بد موت
 نهست علکشیده علما در وی خود ایکم علک کنده ام سرپریده ایکم علک کنده ام سرپریده ایکم
 و پیغ هست ای ایشان دیفع نخواهد شد فلم گت شیعهم ایمانهم لمار او باشان ایشان شا
 پیغ نیز ای ایشان دیفع نخواهد شد فلم گت شیعهم ایمانهم لمار او باشان ایشان شا
 مردن ایشان
 عتمایت نشان اعذنا ای نکرده در جواب فرمائی که تحریر یافته بود اغلوطه چند فرا بافت و
 شاهراه صدق رو تا قله ای تاریکی درون بیل قلو هم فی غممه من همبا با خبار و مانحن
 و دهای ایشان در غلطت هست ایشان

نامه‌ها و شاه‌بایلیارخان حاکم خوارزم

نصرت یا فتن دلیران طیران شکست و انحراف از مسیر

بنخاری قلعه هزار هب با پند نیز از هب سوا سبل سبل المهم سیف دلاوری پر حذف شد
شجاع دای باندا بکشید شیخ
نوشنه منا فدت و منا بدست پر اینجنت ازین طرف نیز بزار زان پس بدل نمودن عده ای سبل کرد
دشمنی کردن رو پر کردن
از جام طغیری مل گلزار تو شیدند که انا اعطنیا لکلوژ و فصل غضبی آقا مست رسیم ولیری
بر استیگ تبه عطا کردیم کرکش هنگام خداشدن
کرده بخر اعدا کو شیدند که فصل ارسیک و اخحر و کرو و بیان کرده کروه مرده افتح در دادند
بس ناگذین بر این خلای خود قدر کافی بگن

که ان شناختگ ہوا الاستر خوارزمیان چون مساعدت ساعد در پیدا و پیدا نمود
پرستیگ که علی تفاسی مشقتع انسان
نمد هفت پشت دست کر نمیدند که یو معمین ااظنام علی پیدا یو فی که کف فتنش الامور و این طبع
از دزدیک امیکز خالی بر دستهای خود داده داده دسته تیغیں را رسید و بیط پیران کرد
او اساساً ساعد لکف ساعد اینقدر ت حی لا میوت یمیوت بیوت مصادف امد و بیه نازان نکه
عین ساعد دست باساعت نازد طایفه مرک پیشنهاد نهاد
نکه که محمل سیخیت چین فوج ترکمان کمان کمان مقاومت از سهم ملکان منقصم و پیش مرادها
منقصم و بازی سبزی سپاهی و مائی طایر جلادت رشکسته پروبال دیدند بادیده خواه
تیغ شد ای خان و مان فی خواروزار چون مو راز صولت جنو دیلمانی سرا سیده کشته بکور بختی را نهاد
فارکردیدند ناهم من اخون سهم الرماة فی تیر حایر واعب عقبان المرشیات معهم کعب
تیغ شد از رخون تیر آپ تیر نازان در گرداب چون ویدن غیری عباکه بردار باشند که این که کو
با زی مع طیر طایر و انسر جرسلاح مالهم من ناسیں نشونه رمح راب و اینجنب خون اینهم من
با ز خلاصت به از پرند و پسته شد بالای نال آن از منقار اعسکری خبر داده و نهاده خواسته از
وهم فی اینجنب اثرا ب و قلعه خان دولت سلطانهم و خارشون شوک شوک شوک و شانهم و خار و
خون آنها در تھواری ڈاگ کر برکنده شد رباط دولت سلطان آنان پسین ش غار توک کناده دشان نهاده از خرسند
من حملات لکھا کا لکھل فی المور و فیر کا الاعمی من جدواں الکور سپیمان او ز مکبیهم
از حملی دلیران مثل هور د کردیں و آشوب کردن و فراکرد نسل کر اجریت پشت کاره آپنگان
روافق شد کا زایلیبارس خان متحاشی و اسر و الہدا مته لمارا والعلیخان ای مرتقاً
کوش کیرو و دیگرسته
و زندگی ایست که ایکان چون دیدند عذاب
کوئی خان

تلاش مثلاً شنی کشته زمام جان فرار چنانچه و اتفاقاتی از ندر نزد علیهم السلام
بشت شده بسته مدرس کام ساده منع شد در گردیده نمایند شد بروند اینجا

فوارسی شدن الیسا رخان و فتن بخوبه فتح نادر خوبه

روز خود را باللیل و جو حی بیک و تیره تیره نشسته دیدند بل انانا طعماً سادتند
شب بیانه زیب رشکل فرقه فرقه کاریک ادعا کردند که در عین پر کاخ ساخته
که از این قاعده نمیتوانند کنترین و عذرخواه کننند خوش مدعی اینکه این شخصیت کشته شده ولی
پس کم کردند همانجا با این شروع بیک در عین باطن شروع کشته شد کان و چون آنرا
قی اید بزم در راه اننم قد حصلوا قاتل والعن لم رحمنا ربنا و لغایتی لذکون من الخاسرون با
در دست آنها و دیدند آنها آنجینه که از دشنه کفته اگر بزم از پر کنند پرور کار را دنیا مرزه بایی همراهان میخواهند که از خارج شوند
ین حالت ایلیار سخنان همچنان بار و سامی فرم تایه پاییه تاشه و تاشه را از دست نداشده اند

انا پنیکر و از اماره نلسته خافت و بافت نلیند او لمعلم ان اند قد ایک من تسلی
ذامت سکن خون کسر آیاز آن اکردا آیتالی عجیق علاج کرد از مشترکها
من القرون من هوا شدم منه قوه داکر حمیار وزدیکر که از نوم لایفع الطامین معادر نهم
که زکاره شدید ز بوداره قوف وزیاده تراز جست سوزیک اتفاق نیپر طالان نزد ظاهی کرده
شان میداده قلعه اورالیز و ق و بال آمره با تبعه او و هم عنستیمه که حاوی معائی
آجیشه عقوبت امر غود را و آنها عار و ایش شانه عبا

و هزار دار تبعه معاشر بودند در موقعت و قفو هم انهم مسؤولون ملا تو قن حاضر نمود
که باز ریانه ای از رئال شوند کن

دریان تشخیص خوارزم و چووه کوپ

بی محنت نمیں بعد اس اسالا لائل اقای ایشان بر اتفاق ایچ آمد و پاواش عمل از واوی کل فس
 نیست ب اذ اسیر شده گرگشتن دن ب طرف شده باز مدن
 بجا کسدت رویتیه بجا وه نجات رهی بخستند و وجود و اما عکلو احاضر اجلادان جسد دست خرا
 باز کسب کرسر مردی است دینه انجع عمل کرد و درینجا خطر
 در اجرای حکم جزا را حجازه از قهرمان عدل یافته بر قصد فضد عرق حیات ایشان بفراز
 برداری کذا بیفع جمام و بمیفع با چیز تیز کرد ک او و ایشان را کشودند که نهاد فضد
 اند در خلال این امر بوا بخیزان والی فراق بامداد بامداد ایلیارس خان وار و خیوه شد
 از اینجا که تشخیصیه مقصود صنیع پیره می بخواهی همایون بآن سمت اهتزاز یافته چون این
 خبر طبله زن کوش والی فراق کست از عزم خود تحقق و زیده خیوه قیان راصلای پناه
 کفت با افواج شیر شیمه سریمه لعاصای عصایم سقفا خمیت خدیت از خیوه بر خدمه تشخیص
 عیان آنها کرد از مویش دل دیک نهادی سکنه زنین روزان
 پیش لشتب و تشعب پویه کرفت لو سکون ملچار او مغارات او مدخلان کولو ایله کم
 شکانت کو دپاکنه دندن ترزو ذرت آگری و قندی پاکی دیا ماهه دیا جای در رضه هر آشکن
 به محکون اما ای خیوه بنابراینکه اطراف قلعه آب ام خفت دست تصرف خیود را زدن
 بجه میشد نه بانها و نایپر کشی نیکردند
 آن قاصر سید نشسته بقلعه داری پیردا ختن کار کزاران به انتساب جبه اول آب را
 از کنار قلعه منجذب و منحدر و از چهار طرف قلعه را ہدف تو پس ای قلعه کشا ساخته
 آنکه و بر زست ایچم للعادین پدیدار گردند قلعه کیان چون بجا ای آب دریا می اتش را
 محیط خویش قلعه را اطعمه کام نہنک بلا و تشویش دیدند بقنا جهندامت باب سلیمان
 ز عوارز کنید است
 کشودند خدیو خطا پوش یورش پذیر و عذر نیوش بیان عافیت عاقبت بیان آن معوجه
 از نزل ایین ساخت در ایین از منه حصول اینست غیر و محنت خسیر ملاک وارم
 نهاد

در تشرییت و نظم دادن خوارزم کوید

کیم قلم بایلیم نسل و شاہنشاهی اضمام پافت و دل عثات و فک عثات بر و جه محنت
 دران دران باخترا بران جوان خجا
 بمحل آمد پارب هیچا هی خیر دعیه پس و سامی پنج قلعه پچه بر دام خدمت و دام
 ای سیار کار نایز است بسته بترد
 بریان هست استوار گرده با فوجی از بیان بطل موای همایون تنظیم حسته فرق
 احتج و بطل ما کافی علمون و بجمع اقطاع داقوع داریاع و اصفاع ار قام مردن ببرد فتح
 خن ده بطل اپنے بخاطر میگردند بسته بدار چلاهه ایه
 مرقوم و مرقوم اعدا را بحال مقرر و ساخته دوستان خذلان و شمنان هم عنا
 ز شنده خطرات بضریت شادی کنده خان
 خذلان کشته شد و این خطره کوت الطهر پنج باقیال رسابود و خضره دیده خمام کرد و بی طاهر
 کفایه ای خن
 چنگیزی که ظا هر جانش باطن حاش متعدد و تجارت روزگار سخنید بود بولی
 کری خوارزم تعین نموده در میتدهم ماه رمضان با قلب منفتح و صد
 من شرح از راه مرد بست کلات مندرج کشته شد فانقلبوا بعده من ای مفضل لمسه سه
 شاده شد
 وریان اعریف و توصیف قلعه کلات
 صانه المدعاعی فی کلاته من شرکلات

کلات قلعه هست خدا آفرین کرد ای جدارش با قرن الثور قرین هست و پاسان بی خوش
 با گیوان همیشین و فرو دبن سیا خش را در جانب غربی حائلیش قلعه هست میین احتج
 استاره زجل
 اساس استواری وارسته از ترق طوق و کلاس ان حصاریست لقبل شاهقه و قلن فاعده
 متعاق خله هش سکنی دان هست بحیله هش بسی دان شامخات جماش پراز آدم اما خانی
 بسی کرده
 از آدم و ران و دشنه خمام هم گوییں آیوش سیار کم واز و قور و حوش و جوش
 رو سیار کو

۲۳

در توصیع فسلوگلات

تعریف عمارتی که ناؤشتاد و حوالی کلات بنانه

افکنده سرایمی خوشبختی چون کسب نمود کرد و دلخواه شد و طیور کنگره فشنیش با میقازه الدجاجه
در جنگ تلمصو قصماً تصاویر اوان آگوان ابر درود یوار وجود کاشته بین سطح طرحی نا
تر نجتیه قاتقاش هند و شزاد شب بو حشمت افقی اپاشنگفت شفقتی پردازد هنین فتشی
غیرب نهنگی خیمه محسن سنمار و قبهار و شیر و سنتاره اسلامیه کنندان جهشید و هفت کمین
بهرام و توپال ارد شیر و سدیر و خورنق غمان و هروان هصر و قصر غمان و طاقی کسری دیش
آنها پشت پست کرده و طشت خورشید پرسوانی از بام افتاده هر قلعه ش حسن حسینی و هر
قلاعه ش منوشه قلعه منینی بدستیاری معماران سنمار کار شده و ش و نقاشان سام سرم
ستکنده نزل عازمی شده میگردند که میگذرد برای این اینستیتوی است از غذه داشتند
ما فی ما شد و مصروفان از زنگ فغل لوشنا عجل بعیون لمامی ایار من محاسب و تماشیل سکر خانها
آنکه بیون شان تبلو شناسان نشان بیو تمکن سفاسن خنه و معراج علیها بیطریون ولسو هم
ابوابا و سر را علیها بستگون تبعیقات اینقه زموده منوده سطوح آهنا را با هر مردم میگرد
در ما دیگر ما نی که باین تکنیک کنندگان ناک و نیزه هنر کرد و با ما
کرده در او ویه و بخطان آن حدائق مصطفه حسینیه بھیطان و عماج ملتفت شنی بخطان هزار و
عظیمه خدیه و عین بیون قصیره و شعل ایشجار تا هر مکوره و محتوى هر آنها منه و هنوره احداث نمود
لکن داری نرم آبایی غیرین بیوه دار پریوه بوبایی روان پهن بشاده
سیار خوشکوار را عذیز من را ماریه حسن بنیل المارب روان فرسود و جویباره که
آهنا خیرین نزد آب بشیر آنجهد و بگو نزد حصول حاجتی
از سلامت آن آب در کام سیحان و سیحان و جیحان و جیحان کردیده چون حکم خود جاری است
رو و مصروفه بدم شام بدو و بع
و برگهای پا پرگفت که کوثر و سینه در خدا، آهنا برگفت خود فایل بود پرداخت سر این از
محضیون پدر مغلسل بار دو شراب اشاره فایه و بین غئیه اش از وعده الهم غرف من
این شوینده است سر و آشاییه شده آهنا لاست کنکه از

در توصیف بنای اسی نادری طرف قلعه کلات

وقهان غرفت پیغمبَر تَنْقِي فابو اینا اثوابها نقوشها فلَاحَمُ الاصحیں ترجی ستو ماعظمه
بالای سر پیشکد نباشد. آنکه در آنها بسای اینست از لشنا بیچ ارکینه یک قادر جانی کرد و داشت شود و داشت که این یکند
الا اذ اهیں ششمها بهمن باشما قلک لطفها موبک و الا دروایل شوال وار ران خطه و لکشا
الا پیغمبر خیال خود برادران جمعت باش آنکه واین نظری است
روز و میر که افواج فرد و بخوبی همچو قلعه فرد و فرد و داده با خذام تجاشایی آن نزهت
ست و همایی روشن پیمان شده استان سرای پرداخته میشیش و نصف التهار صلیل فرخ
سرای اپرداخته چون خدبوهم اسایی که چون نضرت شمشیر پیشترش در نصف التهار صلیل فرخ
در ز طلمه استیل حسید نهاد فرخ کردی و شهباز طفره پیر عرش داده لوافع اطایر سرطایر را قعی
از قلک نشیب آوردی میل سخی و صمطایاد بودند بعد از تصریح و تصریح دران قدر رات لشیش نشان
شامی بوصطیع شاهی تهیط شنگره و عقاب شد و در قرن الغزاله که مرغ بهر دزی پراز و وزانه شغ
جهان افزور پرداز یافت با قوش قفاری مرکب غربت معمص طادانده شنکار افکنان نیکو
جو ارج با جوارح شنکاری در مردم رججه و مدارج دشت متدر رجایا باقی انص و زراج و گیکه اطایر طبود
واحه اشنه و حوش گلکب بازد و چون بعیوبیه ابو سحق راسعید مانند و حضر اسار وان ساخته
عجمیه وادی ای ایادی صید چن ای ز با فرو حسید پرداختند و در صید کاه چنان فراسیا ب
جهان بگان بگان کیو مایست که کو در شود و دستان وستانی بسان یعنی میشاست
صولت چنان بیلوانی کیو مایست که کو در شود و دستان وستانی بسان یعنی میشاست
که سر خاک و سیا و نش کرد و هر وقت که بهمت صید افکنش بجهان ببرامی دست فردا
به همه ناهاد زیکه ناهد راه بپایی خود بکبور آمدی و هر کاه بچیز در آن طبع محبت است
کا و گرچه چوس شنکار کردی غزال عنتر الدان یکساله بعدم کرم شتاب از خلوطا شود
بر سر شنکه سایدی اکر صید بگنک پرداختی از سهم خذک غار اشکاف شرکان

فهرست مقالات و مقاله هایی که در تعریف شکارگاه و بیان نقش های مختلف از

کوه پریدی و اکنثیکار و عوّل غمول حبّتی جدی بر جمل سبقت کز بدی دشوق لذت خشم
ماکش و پسرار فرار بر قرار دادی و بهوا می صیده اش صد کونه صید و مصاد مصطاد
و صیدایاں پردازکش دی اسحاصل بیوک ناک شاقب زارا هم آرام یافت و با خسیه
فبح خمارب از سریب و طیبر سایش کستاره گرفت و دران صید کاد پریش و قبض پیش
بحدی انجامیب که بائیع مشتری مدشت و طلا نفلسیم از رانجا در آخ شوال مشهد
مقدس امقر کوکت لضرت اشتمال نمود از نلانه سرداول و ثانی که با چه و استفاده ای
دشت در سراهای کرم سپرده و با ساعد سعادت مرافق دولت بر هرائق نژدهم
نمیگرده در محبیت و ششم ماه ذی حجه که خوان سالانه فلک نیز از سماط فلک بر دشته
برهیش می کشیدند بجانب اغستان کینه خواه و دانعستان از دهای علم الغرب افراد

دوسیان نماین و قبیله علیه خورشید طیجه نجف
اشرف دلو لق سنه تاریخ روز عسلی نور

از ملادر اعلیٰ تخت بین شیش و شاناتخان از دشک حلقة زین در کاهش حلقه بد انور در هشت
تخت فرستادن

واز پرتو شمسه طارم فضیل قراش نور نیس در افرایش سده سلیمانی ش سده پیغمبر است
ایوانش سرکوب آسمان نیلی چهرخیز بلند را کهند فرعیش همیز عبیت و طوق همراه با
با طوح طلاشیش هم سرور یکه پیچید خوشید آسمان اماراد ما همیز برگردانیل اسماں
ماه و بیج را از بیج ماه برترانگند من تاب قایامن طعام نوال لید ک لذات نعمتمن
جام جاما من شراب عطایه لدیش ب نافراجه من قنیتم ساقی کو شرکه هر که شار سلام سلام
غلبدار جام از شراب بجهه علی اد بجهت اکن که زاد بکه بیشود بکه سرور است
در یاد شراب کو شرکه کو شراب اشکار د و هرس در اعداد احباب خباب شرفیش در مید
ا هوال حوال و ز شمار را پیشی شمار و آسلام الغائب که ذریعه طبیعتیاش اما شناکه تقد
مشناکلت فطری است که الشبل بچیر عن الاسد و زهره شیعه اش اسطوت ضمیر عامی
مشابت جملی

که کل شیعه تاسد و بحسب تفع لایش هر که قدم بیش است بیش سرف و دنیا در د و
هر که خود را بشیع شدستاش فراش یعنی پروانه کرد و غراش محدانه مول محبه محسوس و اندک
اعنی شمع صفائحه صفائحه ولایت ولایت شمعون الصفا و صفار واقع ملت بیش
سلطان شهرستان شهرستان لرستان بهارستان خلافت باریع بزرگ و جمال مامت
بهار را علی مکینه ایرانی اورش لیست ایرانی و پرید سریش شراع منینه شرع را هر آب عنده
ریشتن

قصد باونایب مناب الرسول فی المیدار و لمعا حضیتم شمع لفاب علی عالی القاب اللہ
و در اندانه دهایت بیفت

قصر عن قبه قصر مناقب الاطیاف و الطیاف الاطیاف سید کوئین راقت صنی دین و
کردست و ز قبه تخر منقبت او که قلی خوش شد هنات های مول وادن خواره ای خوش

بنان از
لرستان
پیشنهاد
بازدید
میرزا
بیرونی

بنان از لرستان پیشنهاد بازدید میرزا بیرونی

فاضی وین حملوات اسد علیه ای یوم الدین کشته بعد از و دیگروین نفای خصیض الطرف و
نطر شد یعنی اطری با نجام این صحری مناظر امور ساختند اعلی لغزانی مید بنا با اول لکهارم
و علیها معا پا قارسایی به الدنیا و ساکنها پدا و کم کانن از نامنها باید من فو قهار شرفات
بیند که است من او خواسته بود برای اینکه با آدم و نیا و ساکن و پاچت را ای قدر بسیار بود و نیای این دنیا خواسته باشد
حال این دنیا باید از این طریل لفظت لغزانی بوده که این انتسلع عطیها اجنبی
کشیده است اما این انتسلع کشیده کی خواسته بود که بخوبی است توانی از این انتسلع کشیده که این انتسلع کشیده
و اور خیفی اسکان بسط چینی انتسلع عین لانا افشارها وند و رات نیاز مندانه برای جیزه
و اکبر از خیانی خوش سپاهی را باقی این انداد کردی اه که از این بخوبی بخوبی بخوبی
و مجاھین و مساکین سپاهیان را کنین ما کن بقدسات نایب سبیت حموله فرش بروضات مطهان فرستاد

و بیان توجه عسکر شمس لشکر نادری
کرت ثانی سجایت و اختنان عبیر قم و بکری
از زشت عمل ولیک کالان غلام حمزه

۳۱

بعد از آنکه خدیو کیو مرث شان افرا سیاب قدر جنبشید غرم و قاران سکندر در دارالاراد
بهرام نرم با جند خبدل ول کشم سهم محرب حرب پیلوانان سام حسام مر شتم سهم توپلا
ضرب میلان میلان حیونت میلان شادی پاس کشوا فشن کوان کاموس کجان الوالوای قلش
وش خکوحای خویاجه خپش خچک بند وی بند و کردان کرد که خوشید و سومان ما
وصفت لشکر شان شکیوس لعیس کریم کیم فیفر لفهان شیر وی ای از دین
کویاں کویاں ویں همباران واره ور برز و برز فرسز برز و همباران کزرم نرم
کرازه کرازه بزرگ و بزرگ شید فی الکوز از قزوین بسمت شیر وان نهضت نموده
خانیدن پهلوانی و بسازند ناشت در کرده

فو

در توجه نادر شاه کریم شاپنامه و غیره

فلاعنه شامخ شما خی مقره مکب شناخ شوکت شوانخ شکوه ساخته بتوک نیزه و زوبین دایران
کوهای بند

کیوان پروری کیوتونان کوان کوان عهابت نیزو نوان که هر کیم چین جهان و سرمه کون
دلاوری پیداون سردت دیلان نامر دوی شهود داده آنکه پیشان پس از از پیشان
بو و درحرق در جوشق روئین در احمدستند چون خضرش قرون فروین فروشنگ ہوش بو و
انش بوزند خسر

لشکرش قارن فرین و پیشان اوژان برق خصم سیاوشش زین ای ایزج نیج سنان زرده
کردانید و اذانجا با صولات کشتمانی و سطوت کر شابی و هیات لهرابی با دپایان آفر
کشش باز راه شاه داعی البرز که آوازه فتحش چون کوه قاف آفاق را فروکرفته مانند برق
چست درق دایزکریز

بهماری تیز و بسان پر کوهه ساری کوهه بور دی قطره زان و عرق بیز ساخته برآه نهانی
قاید بخت از معاشرخست و شرائج سخت و جبال پر درخت اقباله مقصود درخت کشیده
را بهای بارک

چون ہمای ایت عقاب پیکر سایه وصول بر حفاظت غازی متفوق فکنده شمخان غیر
واوسکی که در غفل غفلت و پیغمبر حیرت محیل حبل و تیه تیه روزگاری روزگاری میکند
بریاست فرماندهان و جنگان بیان ای ایت

از لشیاد کاشخ نشده بسدۀ قا ایزه اشرف جستند و متطل طلاق ارف و متغیرضان انتقام امتنان
بدر داده ای ایز

شارف و منزوی از شوارف شرایین و دوارف عوارف کشند و اذانجا یجاش او ره
بز تگان سیراب شده رهایانهای لمر نیکرها آب نای مردان

و غنیمای غنمیان بجد و چرکس اقصال وصفت کانوانیهون می جمال بیوتان این
بدند که میر بشید اد کرها غذانه ای ایز

اشمال دشت رکاب عنان سای و عنان آسمان فرسای جنبش نایت مقارن
ای ایان دسد جد

آن حریف حریف حریف فرج با اینکه در چار سوی فضول اربعه عقریب میزان را
از گفت و منک تقدیمی زکفه نهشتند بود مانند عالم را حمل از آسمان باریدن کرفت
پر ترازو ای ایز دبرخ سردت

رال چن قبیل از ظهور سوت کمان بجهن بی کمان ستم کشیده انها صولت بجهنی همکر در و نی من
پیش از وصول موسم شقدار سفید پارسا شروع بر و نی تنی بلنگان پنک پرکار بینکی در
پس هر لنگان پیش غمیر پراخت فیلر قبر بری برق برق برق سیفر لکلا لمجام افزرا کا
سحاب آر استه چیارق برق برق از احت و پارقه لاحت عشار فامطرت سمجھقا
الكافور فی کل معططف فی غصن با شلح فیما متوج و آخر تضیی فی جلید مشطف سایله بر
جیش از آن پیش نان جان گردید و باران عقرب زیاده بعقرس چیران لادع ولافع قلوب
چیران پیکان ابدار قطرات شعله حین خذنگ آتش بدار کنایه بطل از دربع و مغفره در گذشت
در نوک نا وک نیازگ نون بزیره کنداران آب ما نداشش فسر و کشست قد احمد احمدی
کانون کل قرح داخه بمحفی لکانون حین قرح فی شلح قطن علیک السحت تقدیه و بجهن
آتشش و آن هر قدر رفته شد آتش در آتششان درین باره و ختن سر برین بینه است بر قواده ای این کردان گئی از اینجا
یکجا و القوس قوس فرح جو هوا بر در بر و فاقم بر دوش کشیده و زمانه از شدت سرما
و با خود کان علاجی قس فیخ است بدی
بر پوئین و با هزار و خربده در از ام حدادات از چه قصیره عیان شد و گردن از سیم افسر و کی
در جامه چرخ سنجابی نهان نشان سحاب من الهوار در آنها فکسی سنجاب می خواهد
دانه ای از هوا درین پیشنهاد و مجاز از و سینه ای جمله پیشنهاد
والیح باردۀ البویب کاتما انفاس من عشق لحسان فا فلاسا و اماز تلوج از تزویل ملوچ کان
بیاد سر و زیده است که نشیکه عاشق شده باشد زدن نکوک بر قلنی شد
حصیع الارض ماجست به علی الارض قطن و دقیق مغفل بکیاره از طبلیع کنار چیست و دم
صیغه نیز که کجی کاری کرد و شده باشد بر زین بزیر است یا از دنخه خود
سری هوا شکر از نیزه ای ایارب تد البر و تبحیر کالهها و انت عالم سجایی مالم نعلم فان گفت
باز خدا یا این سرمه کردید ترش روی دودانی بجانان من اینچون آنیه آنم پس اکرهت
یوم افی جهنم مدخل فقی مثل نهالیوم طایبت بجهنم ترزبان ساخت بیت چرخ پوئشیده
روزی در جهنم داشتند من پرسشل چنان روزا خوشاست جهنم

و زیرین شده طریق

بخ خوش بحاب سحاب + در پس پرده شده همچنان با پیغم اشاره شده سوزنده چان شد
 باطل کاندران کشت عیان میخزد ابراهیم کمر افشار شده شدی سوی هوا ماده آب + آمدی
 بازیکی اعلوی یکی دیگریم + درایام توقف در اداره دیوی ممطر که نیز خشک ازین خاک
 بزنده تر و سخنوه از چیک خاک فولاد خاک یلان چنده نز و سخنوه از شیر غزن عین غزنه
 نز بود فوجی از لکریه آواز مطریم الس در عین صاعقه و تھاطر امطار کار سبند قطرو
حسب پیراء ابانا خانه ای
 منتظر گردیدند در اخوار سر برفت و فرار اش قور اشکوف و او عار واو صار حدید لطفه
هزاره و جام
 بر غار عیور شکر منصور غار هم اسد بطری در آوخته شد و دران هوای فار قارا سر در فرع
کشرا ایاد ایمهات راه خدا باران
 جلادت نموده مکر کلوله فروی تخد و بجلات سرد کرم بزرگ شده همی را با هر غافت
 بوار داده ایان سرد کردند و هم يوم فسی فار و قدس الوعا خلطوا سما اجنبی هم خروا
دانه ایزد ایمهات
 بنی الاحرار يوم تقویه بالمشرقی علی خمیم الها می پرسی مجلت این و امر متوار دکله از پرده
بازیکی ایمهات
 تقدیرات رب قدر پرروی نموده و مکب والا اذ آوار اصوب بالضراف تصویب حسبت
 استعجالت قدر بی فامتلت و در عرض اه خبر ساخته قرائیطاق نیز خمیمه عدت گردید
 تبعیث کرد بینی ترکیب پس اندک کرد
 تو پرچ این مقال انکه در حیثیت یکه غازی قوقست تقریباً لوب دینهمون الحمامه تخدیل القفار
ادل جا
 معلمی به نهاد پیوست که سر خاب او سکی فوجی کران از لکریه ایدز هر چاکران رکاب شده
 و سینه ایشان در ایندار و حذا تخفیف این مراد ای خراج کامل نمام نمایه ساخت از قوف
 اعلی بحواب غلس تفصیل هنچ چدیم ملار الارض فیما مجاپ کشته شدی تهدقی بمال ای ای ای ای
بلن نمیشود کی از اینم بر زین
کند آیا اراده من میکند با این بیوی داده من خدا

در توجه نادر شناه کرت ثانی بجانب اغستان

خیر ما استکم آن جماعت کرچه بخطاب هر قطاع بخلوص باطن کردندا باجستیقت از فرمان پنجه بور قاوب
بهرست کار پنهان کارهاده است و لاکر قش
طوابیت رمان وزان مر با تو حش و زان الخفوار او است ناشست داومی شرط طان سججه
کریان جبل چره مکان خوش و بسیار خوب شد و هول قوی بر قوی طاری شد و اذایجا که فرج کو کروان جبل نهر غشنه
شید طان سججه در همان وله و هول قوی بر قوی طاری شد و اذایجا که فرج کو کروان جبل نهر غشنه
نافع سنم ناقع هست لطیم لطیمه این نوبت ولست مطالب کهای پسر راه الور د بال جعل بطردان داش
و فیحان رسیحان این شوکت فلک سداب لعین من بیح السداد الی احیات ناطایم چنانچه خود را کنند
حیا قش کشته رای پرید و طبع بلید را از منبع صواب انحراف داده و بضمون ان لم
تعلیم فاضل و کار تفاوت ختم و فرمایه جراب حراب و مکار بد و دراب رباط تجاع
عاب نقده چون چون پسر بزرگ است که ندانند که ندانند این دانند نیکن سر نیکن دانند نیکن
در زنج مخالق عسخاف عکشود و بستاده الیستاده در مقام کمین کشتن و بوسیله
خراد نیز بروادون کردید عادت
تو زیغ صورت تشوق داشتیم که قلب و سیم و سیم شیم کرد و فوجی از جنود را برابری
تقدیم ام معهود از خدمت والاکرفة بجانب فرقه طلاق منحرف فخر و لکن کذب و تولی
شم ذهب الی اهل تمیل و با شیطان شیطنت مترک جسته مصده و قله لور و العاد والما
پس آمدت و بجانب اهل خود کار بر سر کردند اماده بیشود از پیش
نهوا عندر قافق ر فراق رفیت نوشته در توقیع مخالفت بهدا جبل مرکب نوشته
نمی کرد و شد خاده داشتند در روز دیه نام که داشت نامی داشت که در موقع مذاقت
ظل و عصی و قشره العصی هنوز روسیاسی سابق رئیشه بود که در موقع مذاقت
کراحت را زمزمه کرد و دیگر کنده شد و داشت کمیز من از نهاد
زیوش و نقشه از طبع میرش لایق شد بر قش کرد عینی باز در خدلان بر رویش باز کشتن ملک اذآ
زکد خانها کرده خاسرة و با خشناش و خوش و خاش خوش خشناش خشم و خشونت و خشک مغزی از رو
مرتب کرده خاسته بینده است کرده با مسلح دشمنان فردا ده است لاید زسته
الفت و خود بینی پر بینی ناقه نا طرفه و بضریب ضرب اخاد جلا دست پیشیر اد پیشیر
نکت نادر داشتند اینکه نادر داشتند اقسام اینکه نادر داشتند مردایی خیث نیک شن شکر

در طغیان و بزرگان لکن زیر امر نادر امجد دا

الله عالمي دوی مجرم لاره کیان از زمانی میلاد خوشی

در توجه نادرث هکرت ثانی بحاین د غستان

و دلیل این جرمی تعلب قلب شنکن نه قلب نشان آمیس از این پیشگفتگو شنیده بیان متحمله
جراحت دارد دل نهسته اند اتش
پوستی نشدن و سفی و شدیده حنبلی کرویدند بازار خمر و حمر کرم شد و کار فرو فرو و هما مافت
شراب اتئش قدح حلب پیش از شنیدن خذلکه بیت
آن الشتا عدو لا تقادمه الا بالصلحه صمامها الی امار قلب الشتا بلا لام و لا لافت علی صدری الشتا
پرستیک زنان و زن که معاشر است کرده نیز برداشته شد و آن روش را درسته است و این لام و لافت برداشته است
سیف لامار والمار فی البر و مثل المار طاب به فی الحمر متری عدن فیلیامار والمار
شنبه بیت کرد و نیز است و آتش در مثاب خوشی می بینید از در در کر بر صحابی بیش است که در این هر را باند نیز است
بوراییق فی الفتح وقت انخمو اذا لم ترج النوار خنکاک فلک برای رباب سیف زر با
نکد خواهی خواهد بود، است دکتروین آن وقت خاصیتی برخون آنچه کند از درزها سازگار نهاده کثربت بیش ساز مرد است
رباب می باخت و از عنون ساز سپهر گوش خصمها چون تار طبیعت را پسیدا و در اسمای ای
سازگار
او سهی اخیع من ضب و تهلی من ذب فارفع من تعلب و اولع من کلب و اولع من قرب
خذلکشند و تلاز سواره دزجید و تراز کرک و جذکر تراز روابه رودخانه خدنه تراز مریک و جیمزه از پیش
واوغل سوی عل ایچ بجاجا من اخنفهار و اوهی ماشی من غراب که با گیر نفر رکوش قلیل از نوم
درخ زبان کشند و تلاز مریز کریز برخیز تراز جمل و جوده بیفت از کلان ارتیگر یک کش خوبانکه
من فهم خواب عده خرکوش کرده بود این سمع را بسمع نایمیمون جمیع اسد مسامعه شنیده
از یوره خدا آن را کشیده ای او

پژوهش نامه و سخنی در پژوهش خاتم پادشاه

نبی شایسته و لدان جامع خلاب بغال را بنا بر شائیستگی اذال من بعیر از اراده و می علی طر
بعین کشند، میرزا زاده شریعتی
جذب

کردند که اینها انت خلاف لضیحه الرأی اخرج منها ذر و ما مدحور او حاملان عرضیه رنج طلا
تبرخلاف دست و پادشاه کشند، سواری بیروزان را برش کرده شده در کردند

اهر بطور امنها جمیعاً مخاطب و پجوای فایلیوم لا یاخت منکر فدیه معاشر ساخته باز کردانیدند
در مردم از آن بکی

و حکمی هم با هم او سخن موسیم تفسیر عوقبی معین موضع پنوند قدری منضم این مضمون با صدای پیوی
آنکه نهاده از شائیستگی بند کردن شزاده
علالت گروه

کاشت از لذت القدر بآفهای خصیعت قدر را و ما فهای ایقاظ و تقدیط این فتنه را سوای سلطنه
تو فرد ای پکروی نه... پنیره پیا دنایی کردند و یک دادا و ایچه ران ب

رقدت عجابت سیمی و چرافت خرافت چرافت و حرافت نیست و اورامی خواهد بود
خوش شده از خدمای باطل گفتند تین هم خوابیدن کند نم شد

لهم قدماً قدماً هر کاره راه سلامت بجود زندانه سین سلم را آرمه قطع ناژ و می خلاف سلم باره و
چرا آنفع کرد، راجح کشند

احاعت و اتفاق بسیار خافت زربان احسان
شجاعت زربان احسان

شجاعت شاید که لا خوف علیهم لا بهم سخن زون فتن شغفی و راره ذلک فاولنک هم العادون
غذ بارشد باندا آنکه آن خودن شوند بکه طلب زیادی از آن
آنچه از کشند کاشند

اما چیز با فسون خواهد بود و یعنی با تقاض علیمی می خادم کرد و چون او سخن رو سا
کنک

قراقیطاق محبوی بشقابی محبوب بتعاق بودند این سخن در فرج ایشان سخن فعاف آمد و این
صلوح از ایشان

هلا هم از طبیعت شنان باشیر بل اهل سخنی فایل اسوان علیمنا او غلط اتم لئن من اول عظیمن و
کشند راست است بر تمار او بر راست کشند، ای اشون از جو راغبین
سلیمان

حشرات حشرات و هوا مهوم بر دل ایشان پیویم او رشد کند لک بر سر هم اسد اعما لمهر حشر
دینصورت نشان
ایمده بزمی ایشان اعما

علیهم و مصد و فی ان تدعوه سخن لا سیمرون عارکم و او سمعاً باسی او و منطقه و اذ اسلی هم
آنکه ایشان ای ایشان دعوت شهار آنکه شنیدن نیز بولن بکشند
بلکن

ولی مستکر ای ایشان لمسیمها کان فی اذنیه و قرآن جماعت اطمینان دلو علم ایمه فی خرال هم
دیگر کردند بخیر کوی شنیده اند آنها را کوی در کوششی کوی کرد
کوشش ای ایشان ای ایشان

و بمقادی اد احصار الفقها صاف الفضای تضییق ایضی و معابر و شدید محاصرن و محاصره داد
چون آمد تند
تند کیش میشود و حیره شنید که در راه ای ایشان ای ایشان
حصار ای ایشان

لکچوای طغیان شمیم همیشگی شنیمال پاشواره فلینه طر و ایجه کان عاقبتہ الدن من قلغم کا تو ایک شنیم
پس افریزند
پس ایشان ای ایشان

مطبع شدن لکنیزه و بیان قلمع قلایع و راقی طلاق

و اشتد غوة و اثارا في الأرض لما استحال لكرز مشان همسا يون را استحال في اذربيجان قوه مشان که ده بغرم که
عنه داده تر دخوت راه بردا شده بکاری که فرمان بده بداری
مشول بکاره عوقل عقین عالی آستان خلاک بششم مثل مشان مشان شد زیر قابادی و فرج علیه هم الصد
و پیمان قلع قلاع و تری قره طلاق

چون سران طبریان طنز و بقی اخلاق کرد و دهش و نیز قلاع ایشان اردم من داع القلاع و قلع
آنها مکنون خاطر خور شید شیخ بود او لا باش کاربوده من التفرا العالمین فی السلم والوعی و
اہل المعالی والعلوی و آنها اذ اتر لوحضنه الشرمی من تزویها و ان باز لو احمد الفناک
از زیر کان کرده بزرگان هم فرد ایند بزرگ شد حسین از فرد امداد آنها و اکرسنخ خوش نشسته باز
تزویها پند میران کروه سیمه مغز سفید حشمی زرد کوش آشنا میم من حمر عاد پر و آخر شیخ کیو دلیران
زیول و نک را زار او للهنا یا عارضی الدبو امن التقین در وعای المان زردی سخون ایشان سخن ساختند
چون دینه بایی مرگ عارضی میپشتند از پیشنهاد تهیائی کنیت آنها باز روی
و با حدید بین و سهم اسود و روح اسرم عدد و ارزق تعیین اصیب السبال سوار کسید را با ده
شمشیر مبتلاسی موت احمر کرد پس حربیش کران سبمت آق قوشه و فرآق طاق برای تیاد
او سمجی پیمان کسل بلکسل گسیل و فاق کسیل کرد اه معرفه و نمکه حکم لات خلو ام من با پیه و احمد و
من اواب متفرقه عمل نموده از دو جانب او را شغل من فرات النجیین مشغول کار رزمه و
از درهای سفره
پیکار سازند بعد از دور و دفعه ایض ابطال حلا دست پیشنهادی ایض حمال آق قوشه فاضی آنجا
با اینکه شنجهای منوب و شنجهای بجامه ایضا عین از عین ایضا مطاعت طعر هشتمان انشا فتوی
نیان فرمابزد ادیه پنجم

دوفل ملک فلاح قرائی طلاق و حبک نوگی آن

نویس او ام خسدن و بحال میو د مصدق رضی نخچوانی ابی القاضی هنر قاضی کشتم جمل مقصی
داصی شده ده علی و ده علی دایم ده قاضی ده خودست کند و بجهول نه از قاضی
جمل بارای ناقص و دلاغ اجوف و حکم لغیف با دولت صحیح الارکان خسر و بجهال خصوصت
جهان خال ساخته و بهداد جمل مرگ آنکه تکتاب کتب کتابی دستورید کراس کراس کراس
هموزر راه مصنعا عفت ساخته و بهداد جمل مرگ آنکه تکتاب کتب کتابی دستورید کراس کراس
سطول را ساخته و بجهان خشون کرد که بجهان خشون
کرد و اوراق آنرا با اوراق کار نوشته هرس ف اجزاء حذف انسانی را بشیرازه غفلت مشعر ز
بر کتابی کاند و جوانان کانند نات و بجهان خشون کرد
و میسرس مزده و ابواب کتاب خلافت اکشود صنغان ف محفلان حین تلاقی آسیا بوجه مطلق
بر جهان بسته موده و میسر خفت چون به رسیده می آمد تبورت علاقه بند
و نگار و فی الحال با سیعیت ماضی باستقبال برداخته فاعل شرارت شد لتعضی اسلام اکان
و بخلان کند
مفعولا و با همایون دولتی که قدرها تابع اصر و نهی و سوت سلک چند و انکار مسلوک داشت
شدند و کرد
خنجر طلا بن غی اهد اچون هنرمه هنر قدم صدر طلب کشت و از مصادره صحیح و شان افعال حضم
افکنی شهقاق یافته و اسحیان معاویان با علال خذکه لد و مقتل العین کردید و بتدبت

علی حبوبیم سطورا غرایب جرسن دم مهول تیرجهما الاعادی الا عادی و عتل لاما علی
بر جسمیان ایشان آینه رطر غرایب مرکب همانها خواسته بیخواند است ترجمه میکند از این جنس برای دشمن
آنکه قتیل قاضی که از سلطنه سرنوشت خود شطرنجی نمیدیده میدان رزم مشخون بامانی ای طلاق
مشخون بامانی ای طلاق
جمع الامثال میدانی میخواند و جلا داشت پویشته اذ اما نگذا احرب بالبعین و القنا جملنا
المیاوا والرمل اح طلاقها بر زبان سیف و سنان میبراند چون نخ من بخت را مصادف نمود
مردن پنجه، طلاق آن
محرقه و فرقا حوال امصاد و مصوارم محرقه و لیویث محرقه یافت حضرت کش یا پرستش
کامن القضا حصیر کشته صرف ععنان بجتو قاصدیه کر پنجه در وزنی دیگر که قاضی بینها
نمی بیند و این تخلع کشند. جلوکرد اسند
اقتباب تحقیقی سوره فجر بر پدارس آقاده شمشته کتاب اذوار الشزل اشتعه کشاده و مدرس
شاع

آمدن قاضی آق دربند زیر نهاد خوشنز تا در شاه

آسمان برای تهیان آیه وللیل اذالور و توضیح بیان واصبح اذا اسفر کشاف لشوق را پر
بیان نموده و چون مسند پشت گزد وون میند داشت فنا قاضی قضا باقصده او را باقصده و استدر را که جیر ما مرضی با خدیو یکی را فیض
قدروندیل فیخارش در عرصه جهان منصوب مجھ و رسالت شرایط و شوک احباب اعدیان
را داشت خوش باش
هر نوع و مکسو باب استیمان مفتوح ساخت و از بقیاء معادلات از تعداد سالم سلام الخضریون
اسلمت کم اسلام شمرده سر بلند پلکنیم سده والا شده فی الا حصار والاسفار من الا سفار والاس
شدن که ارادات آنچه شمرده پرسیدن آن را سفار بر شدن نزدیان آنها سفار
کشل الحمار حمل شفار را با مطابی می شفار بارگشل حمال او امر فضابنیاد و سالک سالک طیع
عن حارکت و در دنیا یا بی خبر که در کشنا پلکنیم امرا راه راه راه راه که
و اتفیا و کردید او سی خود را از دو طرف بین حادف و قاذف دیده در قلعه قریش که
در کوهستان پر درخت در قلعه کوه شاخه واقعه و طاپر کنکروشین کنکرو سایه کن ز قصر

هم پر واز لنسر واقع بود و عجوز تری فی صحت الحبیم کا عجا و لوارخت کاشت الدبر افکار
دوستاره اند پیر زنی را می بینی در صحت بدن آذنشان و گرما رنگ بشماری بہت از دبر باشد
و بکرخا منہما بحوال مخالفه فقد ترکت من کفره لمهر امیا شخص کشته ادیم قیع آبدار بلان
و ختری دند فتاده از دشیور اذ نون بیس ختن کترک شد از زنگ هر زن بی شور
تفکله قاف سادی الی حیل عصمنی من المارکشیده بود چون اخضار بکی اهناک اخضارها
جع مشویم پیر کوچی کر نخان و اند مرار از آب مخمر برداش
که اخپیق مهر وال تقافت شجر عبور ازان بر سیک اندیشه و شواره بود تا پھر و سوارچه سدیلان
هناک دلیان پتال غشم ششم لغشی الشجر در میان اغیان خجکل و شعاب کشیر الدغل بغم قمع اعد
دلیان شحاع دلیستبر که آندر اشجار نمی بود شکانهای کوه دشنان
و غل فان کان ححاب الایکه لطفا لمین کشیر فریل نهوز کرد کار سند کارزار شدند و بر فران
نماسه و آن بود اصحاب ایک طالعیم دارن بکر زده چاده
فلعه شدید شدند حضویں الیلد و فوری کجلد و احاطه الرجال پر جامه و رحمت بشیب النصال
یک قدر تبر و سندید بسته بیا طاط کردن مردان بن رئی اگن و لانه بسته و ای بگانه
شیاطین اطلال فی سماهه و ترکل و نهاد الناس فی عجل نخواه لباس فلنجواره با محجاره متفق فی آنجه
شناطیں کرا ہی در اسماں آن دیبا و در حوالی آن دملوں معمول کرد بحاجت اذ نون و نک بشک سیدر و سجنہ و کچ شد

دستلیع قلایع فراقیطاق

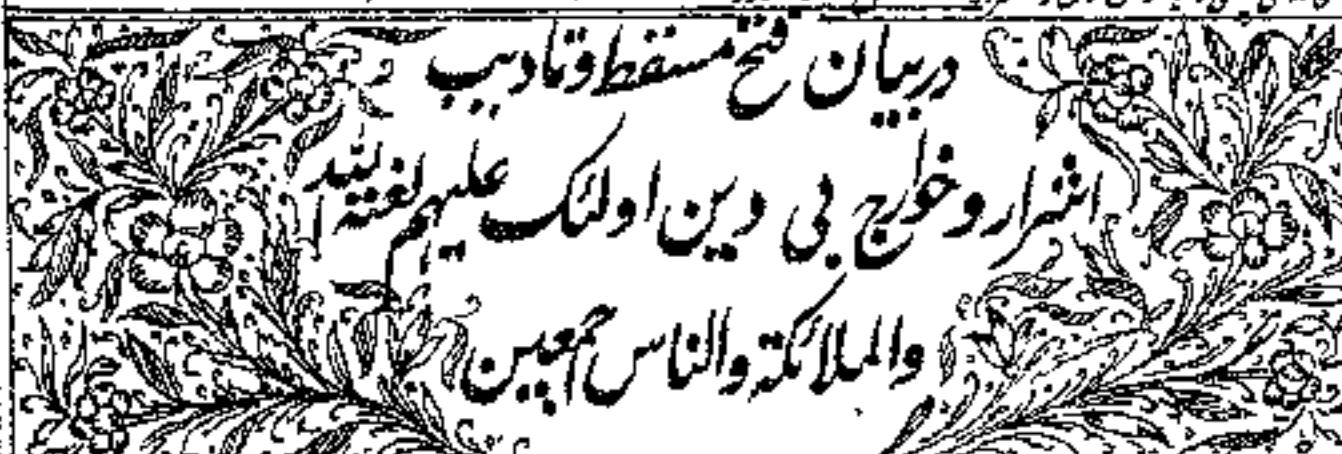
اجدره سریدان نه قیض و لفضل خسروج الخروج ابجروح المتروح و دام اقتله الروح بروح الصرد
دیوار ازاده داده کردند شود و متصدی شد بیردن امدنا بخدا زد برای زخمها و دایم شد بر حکم خواستن روح دندانها
و شغلت الرقاب فواضی القواضی و حملت اعمال الشوکب علی المذاکب فخرست بیاضع
و منزوک کرد کرد نهارا قطعه کمنده ششیرهای بینده و بارشد نه بارهای نگفت از بیر سرد شما در زدن نکد بش忿
بواضع الضوارب ضوارب المروه و تعاووت الاسود العادیه کعادتهم علی او لئک القروة
ششیرهای بینده ضرب زندگان زندگان رشتن وزیادتی کردند شیران زدن را در تخلیه از آنها بران کردند پیش از کان
حتی خشیخ سوار السور من میدنهم ولمسن ثبات الرحل علی احمد یهم سدقه فرار او سکی از تهاجمهم همچون
تلذکر بین دنست خنان حصار از پایی دست سر آنها و آنها با قی ثبات قدم بر یکدیگر از اذانها
کیوان آوج و غلام طمأن بحر جیان شوب تهیین معجز صفت قدر بلع اسلیل الزکی پدر فیضه سختم و دنی
جو شر زوان دریا

در احصان و محورات جبال هنستان دشتهند بعرض اسیر در آمد و فرج آن ملک مکشوف سیف
جایی محکم شکافهای کوه را حکم زدن خود اسیری جای خفاک ذکر و ایام میزدگر ایشان نهاد
ذکر و ایام میزدگر ایشان نهاد کرده و قراری قراقیطاق پایپوت شی اصار مینابیده
صارم احراق و باقی مواطن انگرد و مملکت ملک خدیو عینداق انصیاق پاگفت و پیزد
خشتم و مجمع قهر خدای منان کل یوم همیشان شانشان شانی شکسته شد و دران بلاد
گردید و دزدی او در مرتباست

ابلا و فنلاك بيو شيم خا و تيه جا طلما يابو قوع بيو سوت و طفت جا الم لم قوا سكم الد سهم و د مدت
پس اين ناده هاي ثيان آخرا به شده است با پنهان طلما كرد و كد رکوب شد كه رسماي آخرا به شد و اين تعيينه هم به
اما كنه هم بحوم الد هما والد سهم و ما وجد و افها عونا و خونا و ترکوا دار هم خوش بايو شما و حار و ا
ملکه هاي آخرا بجوره و اهنن بیدار و گزنت ملکادم و مه چه همان ساعون دغرا يار رسی و كد بشنيد خانه هاي ثيان آنجا و ايجي و بغير شده
في دواير المذلة خا شعهه ا بصار هم سر هم دله و حلو امن او خل عن الوطن في المقاهم لمس العده
در گروشتر نزت ترسنده اند هنان آنها آز و گلک در آنها زدن و جلاشت دار خون اذ و خن دنخان آنها لک تقد اسخالی

فراز و سی و اسیری طایله و خلابی خانه ایشان توشیحت غازی همچ

بپریز غولی اتفاق می گردید که جکم شاهنشاه لمنزل پیاپی آوار از عصون شجاع را باز و آنرا منع صحا
نهات برخواستند برخواستند که اخلاقه ایشان را کسر کردند اما اهل ایشان نسبت از این دو دفعه که اخلاقه ایشان را کسر کردند
عصا پر کرده و اسپا طاش با طبس با طسوات نیسان فی سان بی خود بیرونید و از عدوی
که ایشان را که ایشان را خیر و سردی این پرخوبی را پایار آمار سردی و ساز و پر کر رفت احمدت الارض لخ خرفها خدیوپی
ستان دران نواحی اقیانوس پیسطاموریست و کشا و حمام دغستان پرداختند با این ایشان را تبا
را کل سوری سوزن کر را بستان افزود کشته دغستان لاله زار از صمد مات سپاه خریان و
ذمی از کل است ذمی از کل است ذمی از کل است چون حال بغاوه دغستان زار و نزار شد و قلعه های قله کلین بعنی سخچه های کل تشنین تسلط
لشکر آش منا په خاک او طان علاوه طاغی سیار دفت و مقتضای فصل المیو و تشرین آب فرنگ
تشرين و تشرین مانند خزانه عتاب لایعنی از باغ و راجع بشارخ خزان در آمد و موسم کلی کل کان
رسید قتل تعلق و سعال تعقل من المکان شد و در این راهی کانون لأول شافعی زمام غیریت
کشته از عمالک طغایه بعد اشد الاخر خارج در زند را قرار کا چشم داشتند و ازان مکان
خاص فولاد خان را بدستور سابق شمخانی داغستان و سرخانه خان را بحکومت
غازی قوق منصب ساخته ایشان را نیز از تقدیمت والا احمق من المهوه باحدی
قد میتمها اوسن المهوه من امن بر ایشان زدن کسر را امن بر ایشان قدرتند
ظاهره ایشان را از این زدن کسر خواز لایعنی از این زدن کسر خواز

دریان فتح مسقط و تاجیب خارج

ساخته دار المؤمنین بجهن را شیخ جباره تحریک نشاند و مغلوبین اعماق هوله تفایلیب
 شهر و لقصار بین ایام تصرف و مانع ادائی مال همیشگی شسته بود و محل بجهن حاصل بعد
 از خلوس های ایون و درین بیکره ایات نظرت آیات عارف قندیل شید میرزا محمد تقی نیری
 از زینت استیفاء شیراز با پایان فارس خطاب خانی سرافرازی یافته است شیخ بجهن و فقط
 مامور کشت نخست فوجی دریا موج محیط بجهن ساخته ایام هرچند بجهن نیقیان ظاهر کرد و کوهر
 فتح آن دیار را از مقاصد طی خاص قلمداد کرد و کارکه کاشت علول شیخ منحاج اللذول والمرجات
 بدست آورد و پس همیایی شنیخ مسقط کشتیها می سوسم بر جهانی و فتح شاهی ملک است
 که هر کب بحری بود و بکران یکی کران سبک میان بجهر و ان کفرکش فک ای اهنا عازم شتی
 کشتی کشتی خود را تیاهی یافته و لذکر شکوهه ای حوصله بجهر بتاوقی متصرف کرد و بد مقتطیان بجهان
 چیرت افتاده بجهر که ایند درین آوان که هند و تانیان بسیار زده فک جوالان و پلطا اینه شرکه
 شیر و پاوه بجهر و با خاطه ملک آشوبی انقلاب اتمار نموده بهوا مخالفت با دیان کشتی عدو
 برآورده است و آتش فتنه برافروختند و در وحنه و فرضه جسته بجهر و شی نامردی و رق عمر
 قاپو و آن پادشاهی را گرداب فشار ازده همان کشتیها را با سفاین دیوانی که در زندگانی
 میبو دخسته ناچد کل شفیعیه غصبا ساختند و بعد از انضراف موکب والا در حد و سند
 این جنر سامع علیه رسید امیر هایون خطاب بنظام الملک ف الی دکسن میبی بر سر انجام
 فروزد کشتی کو و نداهم و پاشکاف حصار کشته در او قاتیکه نزول کوکب کلیتی ستان بجهد

در بیان فتح مسقط کوید

دانسته ای قاع شده معروض سده جلال کرد یکم بر وفق فرمان کشته های آسمان شوکت که
هر کیک کشواره باشند و در بیان پر شور را سورین ^{بیان} دند در بند رسورت صورت اتمام ماقبل و غرای
طیارات و طیارات خواهات که بر پیشین پیشی میگیرند در او کار مجاوح طیاره می پندیر فرسته و
جهان اتفاق که در برج هرچیز صر صر سابقت می گشته باشد با جهان اتفاق تجھیز کر فته والی سورت آن
سفاین اکبر هر طلکی در برج خلیم الطلاک از سفینه فلک غلک یاد میداد و داشتند شخص و شخص حشیم
جهان فخر کن نظر می آمد شوکت آن جهان حمام نهانک پیکر سفینه را در برج خرچ زیخ اخضر کرد و
حیرت می انداخت و نظر از وسعت در بیان محیط نیکون را با هزاران دیده عرق تماشا
می ادخت با عملکه و حملون فی البحرو ملاحان طاح و ماغدا و نو اقی فی تو افی از روی در بیان
روان ساخته چون کشته های دنیمرو سهم پراه افتاده بودند طوفان پر خاسته کیک کشته بر
کل شسته بختی اذا در که الغرق المأفعیه بیوب شرطه هر او سالم العیقیه سنجات رسید
تجھیز و هم من اقبال صاحبنا فاز و ایام الیمن فیقیه الناس الیمن فی الفیقا و حضرت رحمة و فی
تجھیز و هم از اقبال صاحب اپن رسیده منش اندیخ اذ نیز اور وان
تجهیز البحر الیاس بعد از وصول کشته های باس احل مقضو و چون تدمیر و تعبیر سلطان بن هشنه
والی مسقط و تجھیز و تجھیز خوارج نایکار او لیک لیم لمعته و ایم سور الدار کشته های همراه کرد و
فتحت بیو و کلیع علیخان افشار سپه داری و میرزا محمد تقی خان شیرازی دوباره بیان فارس
کش
یعنی فی امر علی نیفاذ افغان کشت که سردار از راه دشت با بحر ^{بیان} حکم کرد و لقی خان
از روی در بیان با ضحاها می سخاین بیچاره دیر مسقط و دلایالت تابعه رفته پر تر و خشک

بم ۳

لشکر فرستادون ناپولی پسخیر مستقطع

خوازج غدار او لگان هم و قواده ایار این چنانکرد و ایشان را بایستیت پیدا می کرد و سیف
آنها اند بلا فروزندگانش
بن سلطان را که از هوا خواهان دولت نادر پریا پود و حکومت سنتی بد سازند امور من از رأی
اعتصال فرمان با فوج متوجه اسوان علاوه متناسب که طول عرضش نمی متوادی بل بجزیکان
فرمان برادری بتوانند برادری
در حین بودجه آن نمی متوادی عازم سیست مقصد کرد و دیند کل آجانی پسرشی لیهن طرق ولی
فارس که رکوب انواع با هرات سفن خنیار کرد و بپایم دری همچو جای مسح جای شنیما
و سی سحری لهرم فی الموج کا لحال سیدا نور دشیره سحر بود صحوه سجره سجهانات سلطان
دان چاری باید در معوجه خل کوته پخته باید باید
بن مرشد تلاقي و تلاقی جسته با توپهای صاعقه بار خیک در پیست از چهان
بهم میدن در از لفتن
دو شتر پر شور عمان محیط غمان شد و از اختمال ح آن سحر بخط الامواج جهان غرق سجرت
کرد و آب دهان دریا از بیم چون اسب ساحل خشک کشید و از عدا نکیری قول گوش
ماهی از زید البحره بضم اخ خود برآمد و عاقبت اعدا را هرس ف جا سرمه الموج من محل مکان
در مکان بر دنکله اند آخاط شده ایمان اسلو
و ظنو اتحم اجیط بهم لظریز خاطر کشته سفینه امید شان چون فرق بی خداد ر موچه قهر
هیا خدش کشید معنی چند فرد کشته باز فقار شان باشند دستی تو پیمان در روی آب
بر خاک نشست و سکان آنها بمنافع خشیمه من الیم با غشیمه غرق سحر قارکشته سفینه حیات
ایشان حباب آساد کرد اب قناسر گون کرد و بضم ای فاشقنا من هم فاغرقنا هم فی ایم کرقا
عذاب الیم کشته احمدی رخت بساحل سنجات کشید و این خیک خیک استی و با پارچه دجو و حرقة
زندگی و ظلم اعما رسیاری از اهل حلال معنی حب و لمیس ای همچون غرقه غرقاب عذر شد که ای
لک سیان

دیشنه و تپیدن مس قطع کو پید

بعده مقرر از جانب خشکی تو سن ترا بجانب مقصمه پوی کرد و خست قلعه لوار استخراج داشت
استیلا بر افراشت پس بغزمه سنجیر قلعه سحاب آراسته حرب آورد و از خارج قلعه با خاچیان
مستقر قیم خشم خصم افکنی و نبرد کشت از سیون خوت ما هیبت یلان عرصه بر مائیت
بهره پر ففت و صحرای مبارزان در دریا بی خون شاذ کرد پسر سلطان شدیطان قریجہ
قیم خشم و شمار عشیار محروم خندول خاذل شد چون در اشنازی کیر و دار تقیاد راندازی
قدرت زخمی از ناول دارد و زفا بعده شهاب ثاقب یافت آفتاب خیز آهنتک دارالبواء
درگ عذاب فی الذکر الاعسل من الشارب موده از مطلع پست مستقطع ویل شافت
و ولا بایت مستقطع و مطلع تصرف در آمد احمد بن سعید حاکم سحاب کل العین کشت نار و لوت
سلطان عین بو داریں طرد و لشکر کشت و تعلید مقاولدید قلعه کرد سرداران حکم سلطان
زمان سیف بن سلطان فی الى جدید رادر سیف بجز و لک مستقطع که مفتوح العنوه حدید شیف
بود و مکن در مکان نکانت کو خصم اینها موضع انتصاف نکنیم فی اذنه اقبال خسروی چهانیان را نبیند
سبحان الذی سخّلنا پناه داد تبریک خلف سخّل کم البحر لتخیری الفلاک فیه بامرہ بخوا
بعضی از رزم هر قرمان خطه کن فیکون لیکن بقیه
در بیان حضرت نصر از بدیل میرزا

چون در آن‌جا هم توقیف شد وی همچنان در دختران اوزبکستان خوارزم وادآل نیز پرتوییز

دیهخت نصرالله میرزا بجانب از رهم هزارشاه

و تو غیر علیجان ولد او خیر والی قراق اذایم بیرون فی الارض ما فراختن بند تھاق بند
 بند کی را مکم و شیق و پیش خیال سکشی را از علامت دل فی قالو قلوبنا عکف مندلع و منلاق
 ساخته بیاد آزیم راقع و طاهرخان ای ازراه کم فرستی بیوم لایانه کل ایلر شیک فنها
 ضعیفا وطن باما بیانه که و مانت علیها بضرور قلعه خیوه از سلطنت کشور جیوه خلاص کرد
 بود خدیو والا جاه از فرقان غرم ای شعده بزم هرسن برآند پرپر شور و شین خواند شاهرا
 نصرالله میرزا که از خطوط حظوظ بخشیدن خطر آریه بضرح له بینین نصرالله هرسن شای او خس
 احصالع تدبیر و سایله صاحب تھاش بی ایهام کمیز قلعه کشا بود و با عناد و عتیز و خدم و پید
 بقصد درفع مخا صمان عتید قبل از زی قاد اغامت فتوک علی امداد و انه خوارزم ساخت
 و بعد از ورود شاهزاده بمر و چون کردیستی نصرالله الا ان نصرالله قریب نقش بپیا فی پیش آمد
 کار او بود و لا خیر و جزو و لضریب بالرع سرمه شهربیان باستقبال شتاقدن و بخوای اذا جا
 نصرالله و الفتیح ظفر را فضیلش بیهستان امداد و ساراد تاب نهینین بضمون بعتره وان السکان
 حنخیم الیهم معاملت و مبعاد و لئون جبار نصرمن ترک لیقویون اما کنانا معلم اطماد مطاد و عت
 کروه نادم و مستقبل موکب جلیل کشته ایتما لمد و دون فی اسحافه کویان در صرو
 بعض کشا شاهزاده پیوسته بیو شسته و موجلکا فاعخر فواند نهم علقله و تلم و ارس سرخط فران
 فرمان نهادند و در عالم ایلی از روی خراجت بدریوی عصک منک وان کان شای
 ستدی اسجاع اثام و انجاج زمام شده ابواب همقاتل بگاید حسن مقاالت کشاد
 عبور در کنایان خلو و سین

سم ام ۳

تغییریں سلطنت خوازرمیں ایک غازی فوج بیان نہیں رضا قلی میر

شانه را در باعطا ف کدام عطاف و اشغال است
اینها پر دویش نود هزار بنا فوجتند پر ده هزار قوه پر ده
اسیاف عخو و سیاف از مال حفور و خلای صفحه و صفو بر و جه خطا و غواصیان پیشیده
فرودگاه استن گوشنا پاشنا با درستن در لشتن غلات باز و رامید واری بروی شان باز و معنی عطا است عتماسلف باز نمودند بوعید و تو عیدان یاد
یغفرانکم ما قدر سلفت وان معود و اقعد مصنعت شته الا و لین طبق رشاد را آبان کرد و القاو
بهار و خدا آبرای آنها ایچ که شه و اکری ترسکردن بران بحقیقت کدسته روشن کردند کان از خان
ایشان نیز رسیده بسیع رضا اصدقانمودند بر طبق سؤل آنجاعات ابوالمحرو لما میبارس اگر
قویل کردن
وان سفر در تخت لوای بجهت والای شاهزاده بود با بوقغازی موسم و سبل طفت
خوارزم مخصوص ساخته خور خرس و تملص خشیدند و جمعی از روسا و آناییان باستان پسر
پاپسان دولت آشیان حد پوکشورستان کرد و شان و راستان رجا های آن هست
و بجهه شمسه در کاهش سران باشنا ز اسال آستان روی نیاز آور د سور د احسان
شدند لا یزد این بنی انهم الذی تولیتیه قلو بهم الایان لقطع قلو بهم و اسد علیه حکیم
ذایل عین خود بنای آنها آنها نتارکه دانه و بونای آستان گرا که بطبع گرده سور و نیاز آیی ایشان مخداد آنها و حکیم کیم

دھریتی کہ ظہران طہران مقرر کو کبیہ فلک شکوہ قاً افی شد شامرا وہ رضا قلی میرزا
ولایت ریز پا مر شہر پار زمان آرامکا و غرت ساخته مس رمان کریں ٹھیق خصوصیات
سا یہا ز مہر ما بان دور گردید و نہایر سو نحلق و شیخہ با قوال و شیخہ و شیخہ یہا اظہار

در کورکردن رضا قلی میرزا و شرح

شنیده کرد و بخلاف مدلول او من نیشوند و همچوی احتمام غیرین خصوصیت
 از علمیه حال سپتین ساخت و قلب را میشانند مضمون تفاک عما یترجح تفاک ذرا هم از کلام العالی
 من عقل انسانه غافل فجا هم آمد اذاد و قی الارحل فشر لطاقت و قیقیه و ذرد ب فقد و قی بیت
 هر سری را کنند تا چدار به سرمی را کنند هم سخن تا چدار به قرا و قاتیله پادشاه با جوس جویش
 جویش منظر وجه ناصر و رایت ناضر الیست و اغستان متوجه ساخته شغول همراهی
 قرای فراقی طلاق میبود چون بگرات و مرّات صورت نگاشت احوال او در مرأت خاطر
 اقدس مرئی کشته غبار غبار عصیت ارشادی حالت شاهزاده لایح و غبار نگر و خلا
 خایل خیالات و لامح بود حکم مطلع با شخصیت و منقد کشته و درین ورود او بوقت
 حضور بخطاب خدوه فخلوه در سلسله هم قید اسلام اک یافته بخلاف این احوال مخلل
 کردید احیس قصر لخل خیل و لقدر خلخال کل فحل و بخطب کا تصیف للتراء نیز
 الا على الاجل اذا نجا كه برای آب فرزند بی آب و هر زید میخواهد شر حضیر و مقدم خیر
 امکنیه بیباشد جهانداران دیده و رچون دیده برسه صالح مهام لکلی کجا نمذقت این
 ناقره را بن قره و لوز حشیم خاش سا بر بجهه دولت عین معزه می شمارند خسدو
 کارا کاره کارگاه مرحمت را با نور دیده و لوز دیده و خاصا بجهه سیاست بر سلطنه
 و سیاست برایح دیده فرمان پذیران با شاره سرائمشت امر اقدس و رطاقت
 العینی بالماشی المس لو لو عینی او را قطعه العلی لمحی ساخته از حدقه اش هرجان نیز

۲۳۵

دهم شهر
اللهم إني
الماء
الله
فلا يحيى
فلا يحيى
فلا يحيى

در کورکدن لطف علیخان خالوی رضاقلی میرزا

آنچه نستند و هر چنان اور آنچه نند و باعثای بد کوهران یخاوده کرد و دهان را از پکوئی
صنت کرده و اغذیاب معدن یا قوت پکوئی نموده و ما ذنبی کشتش و بخیع و خیع نقش اثر آنچه شد
عجیب کردن میگردید و سپاه علیخان افشار که نیزه خالوی تهرزادگان بیشتر بر مدل مخالع
آن اقبال را میگل با منطق و لطف علیخان افشار که نیزه خالوی تهرزادگان بیشتر
بر مدل مخالع خود است و مخالع خود را مدل هست و مخالع خود را مدل هست
نشست عمتو و صمتو ای فرهنگی همین قضیه را برای بعدین دیده دیده از نظره عالم کون
کو شدن و کشدن و فساد بر بست و دیر تیر خشم تنک چشم بک چشم زدن نقش خپین احمد و شه بر قوه
نموده افکند سخن به که یا صاحب تاج و تخت بیکوئید خنجه نگوئید سخن خطره است در کام
شما ان بسی بکه با شاه حوشی ندارد کسی چوار روی گمین بر فردند تیر خود بر نیاز مد هر
در بیان نهضت موکب هایون گرفت اربع جا

۳۴۶

بعد از آنکه بپایید خداوند و مقام پیده شهوات والارض مفاتیح قلاع آر بآذر باشیان
بسی رجیه خاقان هفت کشور در آمد چون دولت علیه عتمانیه معاونیه و معاویه پشتک و
استیلاسی حضرت نادری را دیده و شنیده از اطالت و مطالعات لا طائل طایلی و
از کشته های صلح غیربران حاصلی نمی یافتند و اصحاب در است دولت خانات سیچانی داشتند
سازعه لملوک تنک النعم معنی نصوی نکرد و در حقیقت امتداد ایام علت غلبه علیک
املاع خراشی صیحت صیحاع دولتیں و تو لید مواد شور و شنیدن میبود و پر
صیحت نکندند و متابیعند
کرم علی پاشا الطیب صلح بدر بار نادری و مستاده وزیر مذبور در صحراي معان

درازه دست موقب بث دری گشت اربع بخانه دوم

شرف اند و ز خدمت اقدس شد و دران او اون که قا آن پیروز بخت پر فخر از تخت قرار
گرفت با ای ایران را مکلف ساخت که از رفع و شرایط برآورده بولای خلفای راشدین تا
موده موذای و ثبت ملت ابادی ابا نکشتند و انگرد هنر از عقايد سالفة بکوش
تحقیقه خلفای کرامه اخلاق اخرين خلف فتوی موده اخترند هب اهل قته که در افق ایران
واحی شده بود مجد و آغاز طلوع کرد و امدا آنحضرت بپیش صفتی را بر صنعتی بعین
جذیار و دست فتنه را قلم کرد و قلم بر گرفت بپادشاه سکندر رجا و دوستی شست
از عین داد بصورت پشم شرب هیا مهنا شتمی سلسله ملا و معنی ممزوج و ممزوج بشوش اتا
شلاقی علیک قول آنقبلا نوشت و از خضرش در پرده مایندل القول لدی بی پر و
طالمی پیش مطلب شد اول اینکه در عهد سلاطین سلف برای رفع تبا عرض و ساقض
نخله سخله اهل سنت بر چار فسیله حمیله و دو وحدت ایله مفتن و بر فرق فرق اس سایه اهل
خوبین ناید و مسنه خوبین کوچک اهل مند با هم حکم شاخ در که دار
کشته که با ای روم و هند و توران زان عضان بجلیله و افغان جعلیله اقتطاع نکره تمد و همه
بزره سخاج و ادان سدن منش ادراک فوز و فلاخ هیما بیچون ایرانیان در فروعات فاعله
از شجرات طیبات احکام باز عده حضرت صادق علیه السلام اختراف مسائل کافی داشت
مسائل اجتماعی انتشاری شافی می گذشتند شعب صایب و رافاسن نه هب
بستانها بگزینند شاهزاده از این سخن مخیل خوبی سلطان قوی کشته همراهی ازین نیچه کا زبر قفا
اویان محمله فشست و بر دیده مل تنخالله نکشی باشد همینستی این مصالح صالح و مصالح

درخواستن نادر شاه از پادشاه روم نیچ مطلب

سالمه صنایع فساد از طلاق دلماهی فحال فان فکنه و بنیاد حصلال برگزنده شود مطلب دویم
اینکه کنی ازار کان مسجد الحرام بائمه این نسب خصوصیات باید که دان مکان با قاسه
صلوة مكتوب تهیام نگانید مطلب بیو مرانگی از طرف ایران پویت دکان طبق و شد
علی الناس حجج الbeit من است طباع الیه بدل اسر عام از خواص و عوام از راه شاعر فرم
برآمد بان حجج عیار خواص داشت و همه آنها میان شان
بیت الله الحرام کشته که اشتکان آند ولت والا با ججاج ایران بطریق خاج مصروف
شام سلوک داشته حاج و من حاج راه حج را از ذخایر و شتران حج خوار بر و حج
حجی مرتب ساخته وایشان را بد ون مطالب دو رمه برسیل اکعاب بکوی عظیم اعلی
کعبه بپساند مطلب چهارم اینکه فرمایی از طرفین در باب تحریر اعتقاد اعتماد کر
هر آن تحریر باید که در پر ملک و دیار باشد مطلقاً از وقت دستور مطلب و مرض و مخاص
و مخاص بوده تکمیلت رقیت وایشان شود مطلب پنجم اینکه در تحقیک دوین
و کیلی از خضریین برای قوام امور جانبین قایم و مقیم باشد پس فتوکر هم را موافق
واب و دستور و ستوری ارزانی داشته از بطرف در صحبت وایلچیان عظمی باندازه
سود و ده مشتمل بر تحسیل هوا و معده و نفایس از معان از معان رواده در کاه آسمان
دوستاد
چاه قیصری ساخته واعیان ولت قیصری مقدمتین اولین نامه را که جزء اخیر علمت
نامه مصالحه بیو و تیجه بایب قبول نداخته بمعاف پر شر عجیبه و محاوار گلکیه موکول داشته
وزیر صدر کنزین وزیر را بالائیش منصطفی پاشایی والی موصی بدو تصریح علامه علی امام بردا

۳۴

و نهضت نادر شاه کرت ابعاد بحایت و م

تبریک ببرگ و قنیق آنحضرت برادر نک سروری و تجدید و تجدید سخور پدر کاخ امیری
ارسال و درینی کیهنشور کار قند هار تجا نک خام مخیتم و تما نکم سر خرا دید مو تیکم با فیمه بو خضر
اور او آستان سپه شاه کشته خدیو گلینی آرا سجکم ختم رسکنا رسکنا استری قره بعد از خری آپنی باش
محمد دل طرق احری برای اجرای صرعهود درفعه باجری ارعین علاطفت بعین اریک با آن
دولت کبری فرستاده بعد از اعطای موکب کیتیستان از هندوستان چون جسم
هر یک از دوستان ببرگ ببری اذان بستان ارسال عشید معادلی و لکل ز جواہر شاه موا
پاچمارده رنجیر پل که هر یک دیپات لگ کابردی و در صلطابت عران پر خر طوش
اشد باش و پیکاش کوه وان سپه آرسوس در پشت آن تخت عاج و فلک اطلس بر
تختش دیاج چون قطره دن آغازیدی سپلکش اتر دستی سپل مال ساختی و هر کاه هنری پیش
منودی سپل چرخ رساند نقش قد اشم پاسی اند اختن فلک سلکوز راز انجنم داع سنیمه علی الخاطم
بر پیشی نهادی و سیکل فخر طوش در سطح میان از آسمان و کوشان نشان دادی و آواز
جل اجالش نک سحاب محلیک اگر دی و حیفی آنیش ذنک از آنکه خور شید شردی پیش
ابرست بیاد اندر و با دست به امون بصر است بکوه اندر و کوه هست بصر از این پیش
پیلیزین پیشیم توان بر سر جدده حضرت قصری ایدا و کرا استنکاه و استنقا اه ایندا کره
امول و اعاده مدعای پرداخته و دلایل پلیزیه و حجج مکتبه مکتبه القائم نمودند اعیان دولت
عجمی آمد و شد سفار ارجو چه لعب پنداشته در باب سرتقناح ابواب این مسایل سعضا
درستادگان

کرده فندیان غطام آنکه قائلوچن و لواقوه و اواپس شدید و تجنیس نمی‌بینی
رسانید اصحابان توه ده صاحبان ردم جان بختیاری نیز
 ذکر که کن عظیم بیان صلح پودرگون نور زیده بعد از ایجاد اتفاق اندلس فسما الا و سعها و
جیف نیز خانه ایشان را ایجاد کرد
 آنکه تقویون قول اعظمیها شبیه جستند و از عین عناد اذ عان وارغان آن مطالب که
کن ایشان را ایجاد کرد
 در مجاوبه محاوته و اموالات حائز قدر معلی را فتح کرد و از قدر عیالت در مقام علی
 در آشام لای جواب لاکشند که کافتنی فتح البیوض و بض الشایم با دشنه سکنی راه
 نیز آن قوای احتجاج محااجه و ذریعه ملاجه نموده برای هنگات مفتیان و مفتیان هنگات و
کوت کرون
 تن از قضایه کرامه بانامه نامی روایه و منع و اینهای علماء مستصحب آنها اینهایی معنی
 خروان ساخته سفر را در در زید او را که کشم سرمه فلک عرض بیسم و رحای المعدرون قد کرد
رسانید کان کوی این مفترض شایر ایشان را ایجاد کرد
 پیشتر بالرق عذر عذر لای معاذیر را که در معاذیر و مازید هم الافور استوار داشت
تزویج به بشری ترسیل
 اوضاع من العذر بامطالب مکتوته و مکتوه در معرض معارض عرض کردند بل قائلوچن ما
پوشیده بیشه نشده
 قائل لاؤچن پن از ججه بخن آمارتخته و سخنه فرج اعیان عثمانی با هر و ما هر عذری سهانی
کشته اینها
 بل شاهی در مصالحت ظاهر بود خدوکش و کشوارا طبع طبع مستشاط مستشی کشته کوته
دشام دادن
 موڑ و فرط اس نامه ابطر نظر سهکمین و هم شنز خشم و کمین مقرطس فوج جیمن آینه اینها از دین
گلکون سه کاد
 القضاصل آینه بینی نمود قد قلاصدت شفتاه من حفظ افحیل من شده ای عیسی مسیح ای شر
شده بینی
 صلح و خنک و آینه شهد و شرک رتب قول شید من اصول به پادشاه والا راه مرقوم و
خطل شده دنیاده
 بوساطت پیچی علام ای علام اعلام مقصود اغلاله کشیده غلاله کشوده بارغمیت را
مال آن نهاده